

ĻAUDONAS

vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS AVĪZE Nr. 3 (167) MARTS 2008.G.

Pagasta padomē

Deputāta viedoklis

Mēneša jubilārs

Pagasta iestādēs

Kultūras ziņas

Informācija

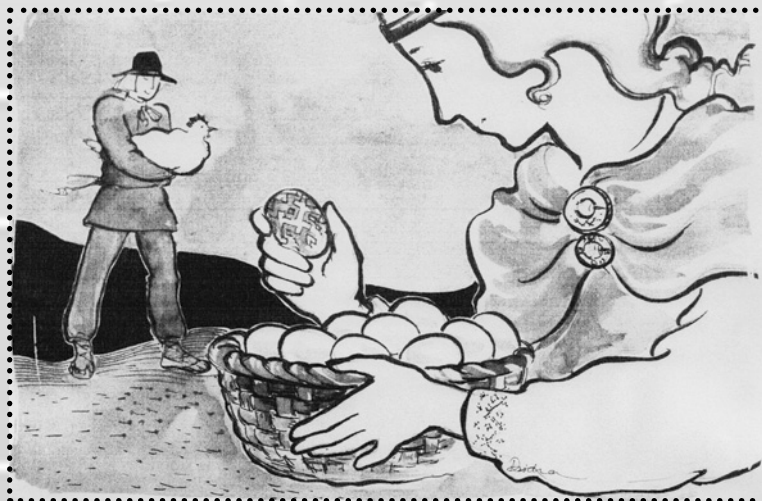
Marts. Pirmais pavasara mēnesis, ziemas pēdējais uzvaras sauciens un pavasara pirmais čuksts, kad pirmos saules starus vēl reizēm nomāc cīruļputenis. Pavasara atnākšanu vispirms jūt koki, viņiem to pavēsta vējš, kas, zarus šūpodams, aizdzen aukstumu un sniegu, zari, kuri vēl nesen bija kaili, briedē pumpurus. Saulainos klajumos, spurdzēm kūpēdamas, zied lazdas un melnalkšņi. Agri šogad pamodušās sniegpulkstenītes, kas ar saviem pirmajiem ziediem mūs priecēja jau februārī.

Cīruļi gan salst debesīs, bet tomēr rīta agrumā mūs priecē ar savām dziesmām.

Ziema tomēr vēl un vēl negrib atkāpties. Tā izmisīgi cīnās ar pavasari, jo dažu dienu ir īsts putenis, un pēc tā zemi klāj bieza sniega sega, kuru pēc dažām stundām pavasara saule izkausē.

Arī mēs it kā mostamies no ziemas miega kopā ar dabu, un dziļi mūsos sāk pulsēt cerība. Uzirdināsim auglīgo zemi savā dvēselu augsnē un ļausim tur dīgt labo cerību sēklai!

Šomēnes atzīmēsim 8. martu – Starptautisko sieviešu dienu, svinēsim Lieldienas un ar cieņu atcerēsimies baidos 1949. gada 25. marta notikumus.

Māksliniece Dzidra Mitchell –
novadnieces Ernas Dzelmes-Ķikures meita Austrālijā.

PAGASTA PADOMĒ**Padomes ārkārtas sēdē 2008. gada 21. februārī**

1. Atļāva iznomāt telpas SIA „Zi-Tex” Avotu ielā 3. Telpas tiek nomātas šuvēju darbnīcas iekārtošanai.

Padomes sēdē 2008. gada 27. februārī

1. Apstiprināja pārskatu par Ļaudonas pagasta padomes 2007. gada pamatbudžetu un speciālo budžetu.

2. Apstiprināja parakstu vākšanas vietu Ļaudonas pagastā Dzirnauvu ielā 2, pagasta pašvaldības administrācijas ēkā, lai nodrošinātu parakstu vākšanu tautas nobalsošanas ierosināšanai par likuma „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanu.

3. Atļāva izsniegt atkārtotu aktu par ēku pieņemšanu - nodošanu ekspluatācijā ēkām Dambja ielā 1 un apstiprināja komisiju būves pieņemšanai ekspluatācijā.

4. Atļāva atjaunot ēkas uz vecajiem pamatiem īpašumā „Roma”.

5. Samazināja zemes izpirkšanas maksu īpašumiem „Masalas” un „Avenāji”.

6. Noteica nosacījumus zemes ierīcības projekta izstrādāšanai

saimniecībā „Nāci”.

7. Noteica zemes lietošanas apgrūtinājumus īpašumam „Ķikuri 1”.

8. Noteica zemes platību 0,3 ha ēku uzturēšanai.

9. Atļāva piešķirt nosaukumu īpašumam „Upes iela 10”.

10. Mainīja adresi zemes īpašumam „Austrumi” pret „Tuvie Austrumi”.

11. Atļāva izveidot jaunu zemes īpašumu, piešķirot tam nosaukumu „Liepzeme”.

12. Piešķīra finansiālu pabalstu pagasta politiski represētajām personām.

13. Padome pagarināja trūcīgas ģimenes statusu septiņām pagasta ģimenēm.

14. Piešķīra brīvpusdienas Ļaudonas vidusskolā un pirmsskolas izglītības iestādē bērniem no divām pagasta ģimenēm.

15. Nolēma piešķirt sociālās palīdzības pabalstu vienam pagasta iedzīvotājam.

16. Nolēma piešķirt sociālo palīdzību vienam pagasta iedzīvotājam.

17. Nākošā pagasta padomes sēde notiks **2008.gada 26. martā plkst. 14.15.**

PĀRSKATS**par Ļaudonas pagasta padomes 2007.gada pamatbudžeta izpildi**

Klasifikācijas kods	Rādītājs	Plāns, ņemot vērā izmaiņas	Izpilde
	I. Kopā ieņēmumi (II+V+VI)	795404	792386
	II. Nodokļu un nenodokļu ieņēmumi (III+IV)	323481	323792
	III. Nodokļu ieņēmumi	242329	244966
	Tiešie nodokļi		
1.1.0.0.	Iedzīvotāju ienākuma nodoklis	210435	216728
	t.sk saņemts iepriekšējā gada nesadalītais atlikums no Valsts kases sadales konta	3267	3267
	saņemts no Valsts kases sadales konta no pārskata gada ieņēmumiem	207168	213461
4.0.0.0.	Nekustamā īpašuma nodoklis	31894	28238
4.1.1.0.	Nekustamā īpašuma nodoklis par zemi	30907	27717
4.1.2.0.	Nekustamā īpašuma nodoklis par ēkām un būvēm	987	521
	IV. Nenodokļu ieņēmumi	81152	78826
9.4.0.0.	Valsts un pašvaldību nodevas, kuras ieskaita pašvaldības budžetā	1300	1372
10.0.0.0.	Sodi un sankcijas	2200	1518
12.0.0.0.	Pārējie nenodokļu ieņēmumi	6352	4636
13.2.0.0.	Ieņēmumi no zemes, meža īpašumu pārdošanas	71300	71300
	V. Transfertu ieņēmumi	407744	402814
18.0.0.0.	Valsts budžeta transferti	198763	195635
18.6.1.8.	t.sk.-dotācijas pašvaldībām nodarbinātības pasākumu veicināšanai	7160	8032
18.6.1.9.	pārējās dotācijas	3300	3300
18.6.2.3.	mērķdotācijas vietējo pašvaldību teritorijas plānojuma izstrādei	4000	0
18.6.2.9.	pārējās mērķdotācijas	14450	14450
18.6.4.0.	ieņēmumi no pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda	148853	148853
18.6.9.0.	Pārējie valsts budžeta iestāžu uzturēšanas izdevumi transferti pašvaldībām (BĢLM)	1000	1000
18.7.1.0.	Mērķdotācijas pašvaldību kapitālajiem izdevumiem	20000	20000
19.0.0.0.	Pašvaldību budžetu transferti	208981	207179
19.2.0.0.	Ieņēmumi pašvaldību budžetā no citām pašvaldībām	36723	35581
	t.sk ieņēmumi izglītības funkciju nodrošināšanai	2200	2039
	ieņēmumi sociālās palīdzības funkciju nodrošināšanai	34523	33542
19.3.0.0.	Mērķdotācijas, kas saņemtas no rajonu padomēm	172258	171598
19.3.1.1.	Izglītības funkciju nodrošināšanai no valsts dotāciju un mērķdotāciju sadales	163095	163095
19.3.1.2.	Kultūras funkciju nodrošināšanai no valsts dotāciju un mērķdotāciju sadales (kordiriģentei)	720	720
19.3.2.1.	Izglītības funkciju nodrošināšanai no rajona padomju līdzekļiem (mācību grāmatas)	708	708
19.3.2.2.	Kultūras funkcijas nodrošināšanai no rajona padomju līdzekļiem	6735	6075
19.3.2.9.	pārējo funkciju nodrošināšanai no rajona padomju līdzekļiem (ugunsdzēsība)	1000	1000
21.0.0.0.	VI. Ieņēmumi no budžeta iestāžu sniegtajiem maksas pakalpojumiem un citi pašu ieņēmumi	64179	65780
	VII. Kopā izdevumi pēc valdības funkcijām un norēķini	888464	854410
01.100	Vispārējie valdības dienesti	101290	96922
03.000	Sabiedriskā kārtība	10842	10268
04.000	Ekonomiskā darbība	17246	15153

05.000	Vides aizsardzība	5955	5955
06.000	Pašvaldības teritoriju un mājokļu apsaimniekošana	48828	48336
08.000	Atpūta, kultūra	78895	75431
09.000	Izglītība	504545	491238
10.000	Sociālā aizsardzība	120863	111107
	Ieņēmumu deficīts (-) vai pārsniegums (+)	-93060	-62024
	Finansēšana	93060	62024
	Naudas līdzekļu un noguldījumi (atlikuma izmaiņas)	76323	45309
	Naudas līdzekļi (kase)	653	136
	Pieprasījuma noguldījumi (banka)	75670	45173
	Aizņēmumi	16737	16715

PĀRSKATS par Ļaudonas pagasta padomes 2007.gada speciālā budžeta izpildi

Klasifikācijas kods	Rādītājs	Plāns	Izpilde
	I.Kopā ieņēmumi	53890	57492
12.3.1.0.	Ieņēmumi no privatizācijas	0	697
5.5.30.	Dabas resursu nodoklis	700	624
19.3.0.0.	Autoceļu fonda līdzekļi	53140	54698
21.4.9.0.	Pārējie speciālā budžeta ieņēmumi	50	109
23.5.0.0.	Saņemtie ziedojumi un dāvinājumi	0	1364
	II. Kopā izdevumi pa speciālajiem budžetiem	65210	57446
06.000	Pašvaldību teritoriju apsaimniekošana	65210	56382
10.000	Sociālā aizsardzība	0	1064
	III. Izdevumi pēc ekonomiskās klasifikācijas (1 +2+3)	65210	57446
1100	Atalgojumi	13244	12899
1200	Valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas	3200	3129
2100	Komandējumu un dienesta braucieni	150	4
2200	Pakalpojumu apmaksa	31921	28010
2300	Materiāli, energoresursi, preces un inventārs	9350	9011
2500	Budžeta iestāžu nodokļu maksājumi	350	0
5200	Pamatlīdzekļi	6995	3349
6400	Pārējie pabalsti no ziedojumiem		1044
	IV Ieņēmumu deficīts (-) vai pārsniegums (+) (I-III)	-11320	46
	V Finansēšana	11320	-46
	Naudas līdzekļi un noguldījumi (atlikuma izmaiņas)	11320	-46
	Naudas līdzekļi	86	-2
	Pieprasījuma noguldījumi	11234	-44

AKTUALITĀTES

1. Par ceļa asfaltēšanu

Valsts apmaksātā programmā "Valsts 2. šķiras autoceļu sakārtošana novadu atbalstam" Madonas rajona teritorijā plānots asfaltēt arī mūsu ceļu Ļaudona-Madona. Programmā rakstīts šādi:

2009. gadā Madona-Ļaudona-Jēkabpils posmā Kalnāji- Ļaudona 4,10 km par 710 tūkstošiem latu;

2010.- 2011. gadā Kalnāji- Madona 7,8 km kopumā par 1660 tūkstošiem latu. Darbu veikšanai nepieciešams izstrādāt tehnisko projektu. Darbi sadalīti diviem gadiem: 2010.gadā par 1032 tūkstošiem latu;

2011.gadā par 628 tūkstošiem latu.

Madonas rajona padome pieņēmusi lēmumu, ar kuru atbalsta minēto programmu.

Ceļš Jaunkalsnava-Lubāna vēl arvien atrodas valsts programmā, tikai tā asfaltēšanas darbi tiek atlikti un atlikti, jo ceļš neesot starp svarīgākajām prioritātēm.

Tā ka ļaudoniešiem reāli pirmais asfaltētais ceļš vedīs uz Madonu. Ticēsim un cerēsim, ka tā būs.

2. Par telpu nomu

Padome piekritusi, ka SIA "Zi-Tex" iznomā 2 lielākas telpas un palīgtelpas bērnu darza ēkā, lai tur iekārtotu šūšanas darbnīcu. Darbu koordinators Ļaudonā – Indra Čulkova. Plānots, ka darbu uzsāks ar 2008.gada 1.jūniju.

L. Calmāne pagasta padomes priekšsēdētāja

Ļaudonas pagasta vēlēšanu komisija dara zināmu parakstu vietas vākšanas adresi un darba laiku par „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē”:

Parakstu vākšanas vieta Ļaudonas pagastā ir noteikta ar pagasta padomes sēdes lēmumu Nr.3 no 27.02.2008.

ĻAUDONAS PAGASTA PADOMES ĒKĀ Dzirnavu ielā-2, I stāvā.

Pagasta vēlēšanu komisija laikā no 2008.g.12.marta līdz 10.aprīlim, ieskaitot, parakstu vākšanas laikā strādās:

Pirmdienās 9.00-13.00

Otrdienās 9.00-13.00

Trešdienās 9.00-13.00

Ceturtdienās 13.00-17.00

Piektdienās 9.00-13.00

Sestdienās 9.00-13.00

Svētdienās 9.00-13.00

Informācija no CVK mājas lapas

Rīga, 29. februāris: Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) šodien izsludināja parakstu vākšanu likumprojekta „Grozījumi likumā „Par valsts pensijām”” ierosināšanai. Parakstu vākšana par likumprojekta iesniegšanu Saeimā notiks no 16.aprīļa līdz 15.maijam ieskaitot.

Rīga, 5. marts: Šodien stājas spēkā grozījumi likumā „Par tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu”, kas paredz vairākas izmaiņas parakstu vākšanas organizēšanā.

Vienas no nozīmīgākajām izmaiņām ir saistītas ar to vēlētāju iespējām piedalīties parakstu vākšanā, kuri veselības stāvokļa dēļ nevar nokļūt parakstu vākšanas vietās. Saskaņā ar jauno

kārtību šiem vēlētājiem, līdzīgi kā tas ir vēlēšanās vai tautas nobalsošanā, tiks organizēta balsošana viņu atrašanās vietā.

Par savu vēlmi piedalīties parakstu vākšanā šiem vēlētājiem līdz parakstu vākšanas 29. dienai jāinformē savas pašvaldības vēlēšanu komisija vai parakstu vācējs, iesniedzot attiecīgo iesniegumu līdz 2008.g. 9.aprīlim plkst.12.00 Ļaudonas vēlēšanu komisijā. Savukārt parakstu vākšanu vēlētāju atrašanās vietās vēlēšanu komisija organizēs parakstu vākšanas pēdējā dienā, t.i., 10.aprīlī.

Pēc līdzīgiem nosacījumiem parakstu vākšanā varēs piedalīties arī aizdomās turētās, apsūdzētās vai tiesājāmās personas, pret kurām kā drošības līdzeklis piemērots apcietinājums.

Ar likuma grozījumiem precizēta arī pašvaldību kompetence vēlētāju informēšanā par parakstu vākšanas vietām un darba laiku. Pašvaldībām turpmāk būs jāgādā, lai paziņojumi par parakstu vākšanas vietām un darba laikiem tiktu izlikti pie pašvaldības ēkas, pašvaldības informācijas sniegšanas vietās un parakstu vākšanas vietās. Tāpat pašvaldībām jānodrošina, lai šī informācija tiktu publicēta pašvaldības izdotajā laikrakstā vai, ja tāda nav, citā vietējā laikrakstā.

Pirmo reizi šie nosacījumi tiks īstenoti parakstu vākšanas likuma „Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē” ierosināšanai laikā. Jau ziņots, ka parakstu vākšana par Satversmes grozījumu ierosināšanu notiks no šā gada 12.marta līdz 10.aprīlim.

Dzintra Seržāne, vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja

DEPUTĀTA VIEDOKLIS

Guntis Mozga.

Šogad pavasaris dabā ir atsteidzies daudz agrāk nekā citus gadus. Jāsaka, lietus, slapjš sniegs, temperatūra plusos – mums nerada nekādu pārsteigumu, jo šī ziema, ja tā var to nosaukt, bija tāda kā Anglijā – silta. Vai tas būs ietekmējis sējumus, augļu kokus un ogu krūmus? Bez šaubām, nekas labs tas nav. Ūdens, mitruma ir pārpārēm! Laikam jau lielāka sāpe ir par lauku ceļiem – izšķīduši, drīz tie būs neizbraucami. Līdzekļu arvien trūkst lauku ceļu uzturēšanai, un nu vēl šādi laika apstākļi. Neparedzēta "dāvana" no dabas mātes!

Nav jau ko gausties, to mēs nevaram ne paredzēt, ne izzilēt.

Kļūst arvien siltāks, patīkamāks laiks, aizvien vairāk gribēšies uzturēties ārā gan jums – pieaugušajiem, gan jūsu bērniem. Darbojoties pagasta administratīvajā komisijā, nākas secināt, ka jaunie cilvēki neprot interesanti pavadīt brīvo laiku. Nereti šī nodarbe saistīta ar grādīgā lietošanu

kompānijās, skaļa, izaicinoša uzvedība sabiedriskajās vietās. Vēlreiz šeit derētu atgādināt vecākiem – interesējieties un kontrolējiet, ko dara jūsu pusaudzis vai jauniešs ārpus mājas, kad un cikos atgriežas no pastaigām vai kādiem pasākumiem. Lai jūs – vecāki – nebūtu vēlāk pārsteigti, saņemot vēstuli, par izsaukumu ierasties administratīvās komisijas sēdē. Tad jau šī lieta kļūst nopietna, jo jāsaņem sods par bērnu neaudzināšanu, vecāku pienākumu nepildīšanu.

Tuvojas Lieldienas. Vajadzētu katram sakopt savu sētu (līdzko kļūs kaut nedaudz sausāks) pēc ziemas. Sakrājušies netīrumi un atkritumi malu malās. Tas nu gan ir izdarāms, negaidot nekādu īpašu uzaicinājumu un arī nekādus līdzekļus tas neprasa, vien darba rokas, gribu un vēlmi redzēt savu māju un pagalmu sakoptu.

Nu un, protams, līdzko kļūs sausāks, varbūt derētu vēlreiz atcerēties par ugunsdrošību. Nededziniet kūlu – pārno zāli, jo tad ir gaidāms bargs sods, gan varbūt arī liela nelaime. Tāpēc jācenšas sakopt laukus, pagalmus, lai nebūtu vēlme likt klāt sērkokciņus!

Lai veicas darbi šajā agrajā pavasara laikā!

Priecīgus gaidāmos svētkus!

Guntis Mozga

ATMIŅU LAPPUSES ŠKIROT

25. martā, atceroties 1949. gada deportācijas un pieminot komunistiskā genocīda upurus, pie baznīcas, kur Piemiņas akmens politiski represētajiem, sapulcējas tie pagasta iedzīvotāji, kam bijusi laime pārnākt, zināt, atcerēties. Piemiņas brīdī kopā ar politiski represētajiem vienmēr kopā ir bijusi pagasta pašvaldība.

Visā valstī notiek atceres pasākumi, pieminot baigo 1949. gada 25. martu, kad Latvijā sākās iedzīvotāju masveida deportācijas. Salādēti lopu vagonos, necilvēciskos apstākļos uz Sibīriju tika izvesti tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju – buržuāziskie nacionālisti un budži – tajā skaitā bērni, sākot no zīdaiņa vecuma, un sirmgalvj, kuriem šāds ceļš nemaz nebija pa spēkam. Neviens nespēs kompensēt cilvēkiem viņu sagandētos likteņus, sāpes par zaudētajiem bērniem, mātēm, sievietēm, vīriem un dēļiem. Tas nav nekā atmaksājams.

Šogad savas atmiņas mums uztic pagasta iedzīvotāja, politiski represētā **Anna Kaminska**.

Tālais, 20. gadsimta puses -25.marts. Liekas, ka viss jau pagaisis no atmiņas, piemirsts. Kad sāk domāt, atcerēties,

atmiņās uzaust atkal no jauna manas bērnības 8 gadi, kas pavadīti prom no Dzimtenes.

Pavasaris pa īstam nebija atnācis, sniegs vēl turējās, mūs uz staciju veda ragavās, kurās bija iejūgts vectēva mīļais zirgs. Iebraucot Madonā pie stacijas, vectēvs piegāja un noglāstīja sava mīluļa galvu. Manam vectēvam bija varenī un labi kopti zirgi. Mamma strādāja Praulienas patērētāju biedrībā un skaitījās vectēva ģimenē. Viņa dēls, mans tētis, bija miris pēkšņi pirms pieciem gadiem ar meningītu 29 gadu vecumā, un viņa mums vairs nebija... Mamma, nākdama

mājās no darba, priecājusies, kā vītero strazdi, bet reizē domājusi, varbūt tas ir pēdējais vakars dzimtajā pusē. Viņa tikusi nedaudz brīdināta par šo varbūtību. Tā arī notika. 25.marta rītā pie durvīm bija sitiēni. Durvis atvērām, un pie mums visā godībā ieradās ar šautenēm bruņoti vīri, kuri sekoja visās mūsu gaitās. Otrā mājās galā dzīvoja mana krustmāte, mamma māsa. Arī viņa bija sarakstos, tikai viena savā atsevišķā sarakstā. Vēlāk viņa bija mūsu glābēja un stute, jo ļoti labi pārvaldīja krievu valodu, viņa mācījusies bija cara laikā.

Mums bija lielas bailes, mēs, visi trīs bērni, tikai raudājām, bet virsnieks nikni kratīja savu lielo pirkstu. Viņi tantei teica, lai metot maisos visu iespējamo, jo atpakaļ ceļa mums nebūšot. Tā nu savu mantību maisos sametuši, tikām aizvesti un „salādēti” vagonos, kā visi saka, lopu pārvadājam. Otrs baiļu laiks bija dzīve vagonā braukšanas laikā. Manā atmiņā palikuši guļošie cilvēki uz maisu kaudzēm un slimo, veco cilvēku vaidi, vaidi, vaidi...un manas lielās bailes. Mēs no mamma nekur prom negājām. Vagona vidus bija tukšs ar lielu caurumu grīdā-tualetei. „Ceļojums” man likās ļoti garš, bijām netīri, kārtīgi nepaēduši. Tā kā mēs bijām ešelona pirmajos vagonos, tad mūsu „ceļojums” noslēdzās galapunktā – Tālajos Austrumos. Atceros, izkāpjot no vagoniem, veidojās gara maisu rinda, uz kuriem sēdēja cilvēki un gaidīja savu tālāko likteni. Mūsu situācija bija neapskaužama – sieviete ar trim

Kaminsku ģimenes bērni 1948. gadā, – vidū – Anna.

Anna Kaminska kopā ar saviem klasesbiedriem.

maziem bērniem (man 7,5 gadi, brālim un mātai 5,5 gadi). Vectēvs vecs un pēc garā brauciena palicis pavisam švaks. Mana krustmāte arī bija viena (47 gadus veca, desmit gadus vecāka par manu mammu). Viņa krieviski palīdzēja, lai mūs ņem kā vienu ģimeni. Miliči tikai atteikuši: „Čort svami!” Un tā viņa palika kopā ar mums līdz pat sava mūža beigām. Mūsu ģimeni un vēl 4 līdzīgas izvēlējās kolhoza priekšsēdētājs un aizveda uz Bičuras sādžu, Mazanovas rajonā, Amūras apgabalā. Veda mūs smagā mašīnā, bija nakts, ceļš baismīgs, izdangāts, šaurs, apkārtējās pļavās liesmoja kūlas ugunsgrēki. Mašīna šūpojās, mēs, bērni, raudājām no bailēm, pieaugušie nespēja mūs nomierināt. Galapunktā mums ierādāja māju, kurā bija viena liela istaba. Tanī mēs, visas piecas ģimenes, dzīvojām līdz maijam. Salikām savus maisus, visi apsēdāmies un pateicāmies Dievam, ka esam galā un jumts virs galvas. Tālākās gaitas arī esot tikai viņa, Dieva, ziņā. Nepagāja pusstunda, ka vienai no ģimenēm nomira vecmāmiņa, palika mazmeita un mazdēls vieni, pusaudži. Mums visiem bija tik ļoti skumji. Tā sākās mūsu dzīve Tālajos Austrumos. Pienāca pavasaris – balti ziedēja ievas, citu koku mūsu sādžā nebija. Pļavās ziedēja daudz skaistu puķu. Pirmo vasaru mamma ar tanti strādāja lauku darbus, vectēvs ar savu brāli cirta upes malas krūmus malkai. Mēs, bērni, vairāk dzīvojāmies pa istabu, jo baidījāmies no sādžas bērniem, kuri staigāja baros un mūs mēdīja. Vasara bija karsta, labi padevās dārzeņi, it sevišķi gurķi. Maizes nebija, vairāk pārtikām no dārzeņiem. Sādžā izplatījās dizentērija un vēdertīfs, tas arī pieveica mūsu mammu. Viņa burtiski izkalta, palika sīciņa. Slimība bija smagā formā, vectēvs viņu uz rokām iecēla smagajā mašīnā un vienu aizveda uz slimnīcu, slimnīca bija 40 km attālumā, citā rajonā. Nevienš nedrīkstēja braukt viņai līdz, tādi bija noteikumi, par kuriem visi bija parakstījušies. Ko deva mums skaistā vasara, jo atkal skumjas un ilgas pēc mammas, kuras atveseļošanās bija ļoti problemātiska. Vienīgā, kura varēja braukt pie mammas, biju es, jo bērnus laida, un man jau tuvojās 8 gadi. Pateicoties šofera labvēlībai, es tiku pie mammas. Cik mēs bijām laimīgas, viena otru ieraugot. Es ieritinājos pie viņas gultā, un viņa mani mīloja, skaitīja: mana lielā meita, mana lielā meita. Es atkal sūdzējos, ka mums nav maizītes. Jau dzīvojot Latvijā, Ļaudonas “Eglajos”, viņa man pateica, ka mana toreizējā atbraukšana un lūgšana Dievam, lai mēs svešumā nepaliktu bāreņi, palīdzējusi viņai atveseļoties. Pateicoties tantei, mēs izvilcām pirmo smago vasaru. Viņa mums dienā deva rīciņu maizes un lika pa kumosīņiem sūkāt. Un tā kumosīņš maizītes un gurķītis, kumosīņš un gurķītis.

Rudenī uz skolu mani aizveda tante, ar sādžas bērniem jau bijām puslīdz sadraudzējušies. Kādā vēlā rudens dienā,

pārņākot no skolas, ieraudzīju mājās savu mīlo mammu un biju tik laimīga. Ar to arī sākās mūsu labās dienas, jo mamma bija pie mums. Pēc izveseļošanās mamma sāka strādāt par slaucēju. Tante strādāja dravā un apkopa 100 saimes bišu. Tantei veicās, ieņēmumi bija labi, rudenī saņēma 100 kg medus. Labi cilvēki to aizveda uz blakus rajonu, kur bija karaspēka daļa, un virsnieku ģimenes medu ātri vien izpirka. Tāpat tur izpirka mammas un tantes rokdarbus, kuri bija atvesti no Latvijas, kā arī mammas kāzu kurpes. Tā, pa druska krājot naudiņu, nopirkām savu mājiņu ar kūtiņu zem viena jumta. Mājiņā bija viena istaba ar krievu krānsi stūrī, bet tomēr savs stūrītis. 1951. gadā, tūlīt pēc ieiešanas mājiņā, nomira mūsu vectēvs. Atkal skumjas. Mežu mūsu apkārtnē nebija, mamma kopā ar citiem latviešiem brauca 100 km uz ziemeļiem, tur nozāgēja divas lielas ciedru egles un tās visā garumā ar traktora ragavām vilka uz sādžu. Mēs bijām ļoti darbīgi un palīdzējām mammai. Atvilktās ciedras mēs sazāgējām. Vienu blūķīti mēs zāgējām visu nedēļu, jo bija ļoti resns. Es jau 10 gadu vecumā cepu maizīti, mazgāju veļu, protams, vairāk vasarā, jo tante ar mammu bija darbā. Brālis bija lielais palīgs siena sagādē. Abi ar mammu gāja uz 5 km attālo pļavu pļaut zāli. Brālis dažreiz bijis tā piekūsis, ka turpat pļavā aizmiga (viņam tajā laikā bija 9 gadi), un mamma bija viņu nesusi mājās. Māsa bija kārtības uzturētāja mājās. Sestdienās mazgājām grīdu pēc kārtas. Kad māja bija sakopta, skrējām pļavā pēc puķēm, tur to bija daudz un skaistas, ar tām rotājām istabu, lai mammai un tantei būtu prieks. Māsa ar brāli bija lieli mašīņnieki. Mamma no rītiem agri gāja uz fermu, bet viņi uz upi. Mamma tik noskatījusi, kā galviņas pazūd niedrēs. Noķertās zivis pārsvarā bija sami, kuras no rītiem ēdām brokastīs. Es tantei vasarā gāju palīgā uz dravu pie bitēm un, tā darbodamās, nopelnīju ekskursiju uz Blagovešinsku. Strādājot dzīve sāka uzlaboties. Mēs turējām gotiņu, cūkas, pa vasaru izaudzējām 10 zosis un vairāk. Mums, bērniem, zosis un puscūci pa vasaru bija jāgana. Dažreiz aizdzinām savu ganāmpulku uz pļaviņu un paši meklējām susliku alas. Ar alu meklēšanu bijām tā aizrāvušies, ka mūsu ganāmpulks aizgāja ne tur, kur drīkstēja. Tad pret mums arī tika pieņemti stingrāki mēri. Tā nu mēs dzīvojām, mēs, bērni, centāmies mācīties no sirds, bet mamma ar tanti strādāja no sirds, lai tikai uzlabotu mūsu visu dzīves apstākļus. Bet ilgas pēc Dzimtenes nerima. Pēc lielā vadoņa nāves radās cerība uz brīvību, un tiešām mūs rehabilitēja, un ceļš uz Dzimteni bija vaļā. 1957. gada 5. aprīlī mēs atgriezāmies Latvijā. Bija Lieldienas...

Man ilgi pēc atgriešanās Latvijā bija skumjas pēc saviem klasesbiedriem. Cik ļoti mēs tur bijām saauguši, cits ar citu apraduši. Tik vienkārši, ko es vairs nevarēju teikt par jaunajiem klasesbiedriem Madonā.

Nu jau ir pagājuši vairāk nekā piecdesmit gadi, kopš atgriezāmies Latvijā. Atgriežoties Latvijā, mēs ģimenē nolēmām atcerēties laimes dienu un atstāt pagātnei melnās dienas, kas mums bija šajos prombūtnes gados.

Kā skaists pārsteigums un brīnums, ka manas krustmātes (tantes) 100. dzimšanas dienā 2002. gada augustā Kaminsku dzimtā piedzima maza meitenīte, arī Kaminska.

Novēlu visiem saviem svešuma un Dzimtenes līdzgaitniekiem – mieru, veselību un satīcību!

Paldies Annai Kaminskai par savu bērnības dienu atmiņu stāstījumu!

R. Vizāne. Foto no A. Kaminskas personiskā arhīva.

MĒNEŠA JUBILĀRI

ELEONORA IESALNIECE dzimusi 1928.gada 17. februārī Balvu rajona Rugāju pagastā. Jubilāre augusi kuplā, astoņu bērnu ģimenē. Jubilāres bērnība un jaunība, pirmie darba gadi aizvadīti Balvu pusē. Aizsaulē agri aizgājuši māmiņa un mazos bērnus, tai skaitā arī Eleonoru, uzaudzinājuši audzumāte un vecāmāte. Jubilāres lielākais darba mūžs saistīts ar darbu ciema padomēs, sākumā par sekretāri Daugasnes ciemā, vēlāk par priekšsēdētāju Turku, Saukas, Dignājas ciemā.

Iesalnieku ģimene uz Ļaudonu pārcēlās 1970.gadā. Darba gaitas Eleonora uzsāka Praulienā. Nākamajās pašvaldību vēlēšanās Eleonora Iesalniece tika ievēlēta par Ļaudonas ciema

TDP izpildkomitejas priekšsēdētāju. Viņas darbības laikā ciemā uzcelta ēdnīca, veikals, klubs, dzīvojamās mājas, daudz strādāts pie ciema centra labiekārtošanas. Darbojušies daudzi pašdarbības kolektīvi. Ciema dzīvi Eleonora vadījusi līdz Sāvienas ciema pievienošanai Ļaudonai. Turpmākās darba gaitas cienījamai jubilārei aizritējušas Ļaudonas slimnīcā, kur viņa vadījusi saimniecisko darbību.

Eleonoru apsveikt ieradāties tikai nākamajā dienā, jo jubilejas diena iekrita brīvdienā, bet mums, par pārsteigumu, pie jubilāres ciemojās tuvi radinieki un bijušie darba biedri. Kopā ar māmiņu bija arī meita Daina, kura palīdzēja māmuļai sagaidīt un uzņemt viesus.

Eleonora šodien priecējas par saviem mīļajiem bērniem – meitu un dēliem, par sešiem mīļajiem mazdēliem, vedeklām un znotu.

Vēlēsīm cienījamai jubilārei veselību, dzīvesprieku nākamajos dzīves gados!

MARIJA KUĻEVSKA dzimusi 1928. gada 19. februārī, dzīvo pagasta nomalē, Sāvienas ciema „Dziļšļos”. No mājām redzamas pagasta robežas ar Variēšu pagastu. Dziļšļu mājas man ir vienīgās zināmās mājas, uz kurām nav pat īsta ceļa. Pie jubilāres devāmies pār lauku. Dzīvojamo māju skāris nežēlīgais laika zobs. Atverot mājas durvis, mums pretī iznāca maza, smaidīga sieviņa un laipni aicināja ienākt. Cienījamā jubilāre patiešām bija pārsteigta un nespēja valdīt prieka asaras, ka pagasta darbinieces mērojušas šo ceļu pie viņas, lai suminātu dzīves skaistajā jubilejā.

Jubilāres dzīves ceļš sācies Baltkrievijā, Grodņas apgabalā astoņu bērnu ģimenē. Bērnības un skolas gadi pagājuši dzimtajā

pusē, pārdzīvotas kara šausmas, uzsāktas darba gaitas, kuras visu mūžu ir bijušas saistītas ar lopkopību. Marijas kundze strādājusi par slaucēju, zootehniķi, brigadieru, jo darbs nekad viņu neesot baidījis. Pēckara gadi bijuši ļoti smagi un tie devuši rūdījumu visai dzīvei. Septiņdesmito gadu vidū daudzi izceļoja no Baltkrievijas, meklēdami labākus darba un sadzīves apstākļus. Arī Marija kopā ar māsu devās labākas dzīves meklējumos un nonāca Sāvienā, kur dzīvo vēl joprojām.

Sāvienā Marija sāka strādāt par slaucēju „Zīliņu” fermā un šo smago, grūto darbu turpināja līdz pat aiziešanai pensijā.

Marija izaudzinājusi divus dēlus un šodien dzīvo kopā ar vecāko dēlu, kas māmuļu aprūpē.

Vēlēsīm cienījamajai jubilārei veselību un dzīvesprieku nākamajos dzīves gados!

28. februārī dzīves skaisto 90 gadu jubileju Sāvienā svinēja **VANDA PABĒRZE**.

Cienījamā jubilāre savās Sāvienas mājās mūs sagaidīja ar smaidu sejā, un nekas neliecināja, ka šodien dzīves deviņdesmitā dzimšanas diena.

Jubilāres dzīves ceļš sācies Pļaviņu pusē, Gostiņos, sešu bērnu ģimenē, kurā Vanda bijusi jaunākā. Bērnības un skolas gadi pagājuši Gostiņos, turpat pārciestas kara briesmas un sastapta pirmā mīlestība, piedzīvojis pirmā meitiņa. Pēc kara Vandas māsa Berta ieprecējās Ļaudonas pusē, un Vanda, bīdamās no izsūtījuma, jo viņas pirmo vīru kara gaitas aizveda uz ārzemēm, devās pie māsas uz Ļaudonu. Vanda sāka strādāt Sāvienā lopkopībā „Pasiļu” fermā, kur viņas pārziņā bija slaucamās govīs. Tajā laikā viss darbs fermā bija roku darbs. Sāvienā Vanda satika arī savas dzīves otru pusīti Nikolaju. Abi kopā uzcēla savu māju un audzināja meitas Astrīdu un Guntu. Spēka gados cienījamā jubilāre aktīvi

12.martā 80. dzīves jubileju svinēja **HILDA RETKO**. Savā skaistajā dzīves jubilejā jubilāre saka: es visu mūžu esmu bijusi ļaudoniete un dzīvi citur nemaz nevaru iedomāties. Ļaudonā mana bērnība, jaunība, darba gadi un arī vecumdienas. Saviem vecākiem bijām trīs meitas: es – vecākā, kā arī māsas – Austrā un Ritma. Augām tepat aiz tagadējā ābeļdarza „Jaunzemos”, kur vecākiem bija savas mājas. Bērnībā izjusti un izdzīvoti agrie ganu rīti, pārciestas kara briesmas, bez kurām nezauga neviens mana gadagājuma cilvēks. Pārdzīvoti smagie pēckara gadi. Zināšanas apgūtas tepat Ļaudonā. Ļaudonā sastapta arī dzīves otra pusīte – saikavietis Jānis, kas tajā laikā

piedalījies pašdarbībā, spēlējusi teātri, dziedājusi korī, piedalījies Dziesmu svētkos Daugavpilī, skatījusi prezidentu Kārli Ulmani vaigā. Vaļasprieku bijusi adīšana, bet tagad to darīt sirsniņa vairs neļaujot.

Jubilāre joprojām aktīvi sekojot līdzī visām politiskajām norisēm valstī, lasot presi, klausoties radio un skatoties televīziju. Jubilāre saka: „Es tik ļoti mīlu Latviju. Esmu savas valsts patriote. Vienmēr piedalos vēlēšanās, jo uzskatu to par savu pienākumu. Kauna lieta par šodienas jaunatni, kuri nemācās un neapgūst pamatizglītību. Nesaprotu, kā tā var bērni dzīvot. Visu mūžu esmu smagi strādājusi, savas meitas esmu audzinājusi ar mīlestību. Mīlu savas meitas, znotus un trīs mazbērniņus un četrus mazmazbērniņus. No saviem mīļajiem vienmēr esmu saņēmusi palīdzību un atbalstu. Paldies par visu, ko viņi ir darījuši manā labā.”

Ik pa brīdīm iezvanās telefons, un jubilāre saņem apsveikumus skaistajā jubilejā. Arī mēs visi, avīzītes lasītāji, novēlēsīm vēl daudzus gadus cienījamai jubilārei – veselību, dzīves prieku un kopā ar saviem mīļajiem sagaidīt nākamo apaļo jubileju!

strādāja MTS, bet tagad dzīves draugs jau aizsaules ceļos. Kopā ar Jāni izaudzināti divi dēli un cienījamo jubilāri priecē desmit mazbērni un trīs mazmazbērni.

Hilda visu savu darba mūžu ir strādājusi par pavāri Ļaudonas skolās – gan vecajā, gan jaunajā. Darbs nav bijis no vieglajiem, jo tajos laikos virtuves darbiniekiem nebija nekādu palīgierīču, pārsvarā tikai roku darbs. Kad darbu uzsāka jaunajā skolā, tad arī tika atvieglots pavāru darbs.

Blakus māmiņai dzīvo dēla Gunta ģimene, kas ir atbalsts dzīves grūtajos brīžos. Dēls Jānis dzīvo Dzelzavas pusē.

Savā jubilejas dienā Hildas kundze ir priecīga, jo ik pa brīdīm ierodas kāds apsveicējs.

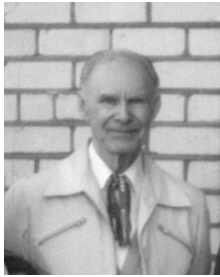
Arī mēs vēlēsīm cienījamai jubilārei veselību un dzīves prieku nākamajos dzīves gados!

R. Vizānes teksts un foto

TAS VAREJA BŪT CITĀDI...**Mūsu novadniekam Jānim Mežakam – 85**

Sabiedriska darbinieks, skolotājs, vēsturnieks, latviešu sabiedrībā plaši pazīstamais un cienītais Jānis Mežaks 21. janvārī atskatījās uz 85. dzimšanas dienu.

Jānis Mežaks dzimis Sāvienas pagastā savu vecāku Pētera un Emīlijas ģimenē kā pirmdzimtais. Ģimenē vēl jaunāks brālis un māsa. Kā daudzām latviešu ģimenēm, tā arī Mežakiem Otrais pasaules karš iecērt robu. Brālim Ludim dzīve tiek pārtauta īsi pirms kara beigām.

Jānim skolas gaitas sākās Sāvienas pagasta sešgadīgajā pamatskolā. Jāņa vēlēšanās bija kļūt par skolotāju, bet pēc pamatskolas beigšanas tomēr Jānim vienu gadu nācās pavadīt mājās, jo Skolotāju institūtā uzņēma tikai no 14 gadiem. Jānis tomēr savus sapņus piepildīja un 1943.gadā pabeidza Skolotāju institūtu. Neilgi pēc institūta izlaiduma Jānis saņēma iesaukšanas pavēli un tiek iedalīts Darba dienestā. Pēc trim mēnešiem rotu pārceļ uz Vāciju. 1944. gada janvārī Jānis atgriežas Latvijā un tiek atvaļināts. Brīvība nav ilga, jo jau pēc trim nedēļām tiek iesaukts Latviešu leģionā. 1944. gada maijā rotu izved uz Vāciju un tur seko mācības instruktoru skolā. Ņemot vērā Jāņa izglītību, vēlāk tiek pārcelts uz virsnieku skolu Čehoslovākijā. Karam beidzoties, Jānis nonāk Cedelgēmas gūstekņu nometnē Beļģijā. Par laimi, gūsts nevilcās gadiem, jau 1946. gada pavasarī Jānis Mežaks tiek atlaists un nonāk Libekas latviešu pārvietoto personu nometnē. Pēc mēneša Jānis uzsāk skolotāja darbu Baltiešu bērnnunama latviešu nodaļā Klingbergā, kur viņš sastapa arī savu dzīvesbiedri Almu, ar kuru kopā nodzīvoja 42 gadus, līdz dzīvesbiedres aiziešanai aizsaulē.

1949.gada rudenī Jānis un Alma devās uz Kanādu. Darba gaitas Kanādā uzsāktas augļu koku dārzniecībā. Beidzoties līgumam, Mežaku ģimene dodas uz Toronto, kas jau toreiz bija zināms kā latviešu sabiedrības centrs. Toronto Jānis Mežaks iesaistās sabiedriskā darbā. 1951. gadā Jānis uzņemas vadīt

Latviešu Nacionālās apvienības Kanādā izglītības nozari. Tas bija plašs darba lauks, kurā Jānis pavadīja 37 gadus, liekot lietā Rēzeknes skolotāju institūtā iegūtās zināšanas. Notika latviešu skolu organizēšana Kanādā, mācību programmu, grāmatu un līdzekļu sagādāšana, līdztekus pildot vēstures skolotāja darbu neklātienē skolā. 1960. gadā Jānis Mežaks iegūst bakalaura grādu Toronto Universitātē, bet trīs gadus vēlāk maģistra grādu vēsturē. Iegūtais vēsturnieka grāds pavēra darba iespējas Ontārio provinces arhīvā, kur 25 darba gadus vadīja vadības dokumentu nodaļu. Jānis Mežaks Ontārio provinces arhīvā iekārtoja latviešu (LNAK) dokumentu krātuvi un vēl līdz šai dienai viņš pilda LNAK arhivāra pienākumus. No 1989. līdz 1992. gadam Jānis Mežaks ir LNAK padomes priekšsēdētājs un ievēlēts uz mūžu par LNAK goda dalībnieku. Jānis Mežaks ir Daugavas vanagu organizācijas mūža biedrs. Kopš 1996. gada Jānis Mežaks strādā laikrakstā „Latvija Amerikā” par redaktoru. Jānis Mežaks ieguldījis lielu darbu vēstures grāmatas „Okupācijas varu nodarītie postījumi Latvijā 1940-1990” tapšanā, kā arī strādājis pie šīs grāmatas tulkojuma angļu valodā.

Jānis Mežaks apbalvots ar LNAK un DV Kanādas atzinības rakstiem, PBLA Kultūras fonda goda balvu latviešu kultūras izglītības laukā, Daugavas vanagu organizācijas austāko apbalvojumu –Zelta nozīmi, 2003.gadā Latvijas Republika apbalvo ar Triju Zvaigžņu ordeni.

Jānis Mežaks no deviņdesmito gadu sākuma ir bieži apciemojis dzimto pusi Sāvieni un Ļaudonu. Ciemojies mūsu skolā, un, pateicoties viņa aktivitātēm, mūsu skola ir saņēmusi daudzus dāvinājumus, kā, piemēram, grāmatas, lietotus apģērbus, operas apmeklējumu Rīgā skolēniem un citas vērtīgas mantas. Cienījamais kungs dāvinājis grāmatas Sāvienas bibliotēkai.

Jānim Mežakam sāp sirds par savu dzimto Sāvieni, it īpaši par skolu, kas šodien ir kritiskā stāvoklī, par to, kā vairs nav Sāvienā, kas bija pirms kara.

R. Vizāne

Tekstā izmantoti avīzes „Latvija Amerikā” materiāli

DARBI PAŠVALDĪBĀ

Skola – tā ir vieta, kur katram no mums savs dzīves ceļš posms pavadīts. Skola ir un paliek viena no nozīmīgākajām iestādēm, šobrīd laikam arī lielākā iestāde pagastā.

Ļaudonas vidusskolā 2007./2008.mācību gada sākumā izglītojas 185 skolēni, no tiem sākumskolas klasēs 60; 5.līdz 9.klasēs 87 skolēni un vidusskolas klasēs 38. Pārsvārā skolā mācās Ļaudonas pagasta pašvaldības bērni, tomēr 12 skolēni ir arī no citām pašvaldībām.

Ļaudonas vidusskola 2007./2008.mācību gadā realizē 2 izglītības programmas: pilnu pamatizglītības programmu un vispārējās vidējās izglītības vispārizglītojošā virziena izglītības programmu. Šinī mācību gadā esam veiksmīgi izgājuši akreditāciju, kā rezultātā skola tika akreditēta uz sešiem gadiem.

Paralēli mācībām Ļaudonas vidusskola piedāvā interešu izglītības un pulciņu programmas. 2007./2008.mācību gadā skolā darbojas šādas interešu izglītības nodarbības un pulciņi: kultūrizglītības programmas: 4 deju kolektīvi (vadītājas Anita Pētersīle un Antra Punovska), vizuālās mākslas pulciņš (skolotāja Vija Toča); tehniskās jaunrades programmas: datorpulciņš 4.kl. un 8.klasei (skolotāja Aija Sīle), elektronikas pulciņš (skolotājs Artis Sīlis); sporta izglītības programma: 1.-5.klasēm un 6.-12.klasēm (skolotāja Iveta Tole); vides izglītības programmas: florista radošā darbnīca (bibliotekāre

Dzintra Viļeviča), putnotāju grupa (Teiču dabas rezervāta ornitologs Andris Avotiņš). No pašvaldības budžeta līdzekļiem tiek apmaksāts un darbojas pūtēju orķestris (vadītājs Valdis Balodis). Skolēniem ir iespēja trenēties Madonas bērnu un jauniešu sporta skolas vieglatlētikas disciplīnās treneres Lanas Līcītes vadībā.

Lai skolēni varētu izpaust savas radošās ieceres, papildināt savas zināšanas, tiek rosināti iesaistīties dažādos konkursos, zinātniski pētnieciskā darba izstrādē, olimpiādēs, sporta sacensībās un dažādos citos pasākumos. Esam piedalījušies dažādos ilgstošos valsts mēroga projektos: daži no tiem – kopš 1997.gada Ļaudonas vidusskola iesaistās Veselību veicinošo skolu projektā. 2002.gadā ieguvusi Veselību veicinošas skolas nosaukumu; kopš 2004.gada Ļaudonas vidusskola iesaistījies projektā „Bērniem draudzīga skola”; 2006.gadā Ļaudonas vidusskola iesaistījies Vides ministrijas projektā „3 mm ozona” un ieguvusi ozona slānim draudzīgas skolas nosaukumu; Teiču dabas rezervāta ornitologa A. Avotiņa un Ļaudonas vidusskolas direktores vietnieces mācību darbā I. Avotiņas izstrādātā un Vides aizsardzības fonda atbalstītā projekta ietvaros organizētas Madonas rajona jauniešu nometnes Ļaudonas vidusskolā 2006.gadā un 2007.gadā. 2003./2004. m.g. iesaistījās starptautiskajā AFS programmā un skolā mācījās meitene no Vācijas – Stefānija Tīringere. Mūsu skolas 2

absolventes bija Vītoli fonda stipendiātes. Sadarbība ir arī ar Latviešu nacionālo fondu.

Šobrīd skolā strādā 26 pedagoģiskie darbinieki. Skolas darba nodrošināšanai no pašvaldības budžeta līdzekļiem tiek apmaksātas 20,75 štata vietas tehniskajiem darbiniekiem un virtuves darbiniekiem.

Pagasta pašvaldībai ņemot kredītu, ir veikti daudzi uzlabojumi: 2000.gadā skolai veikta jumta seguma renovācija (17694 Ls); 2003.gadā pilnībā pabeigta skolas logu nomaiņa (kopā ap 36640 Ls). 2005.gadā apvienotajai virtuvei nomainīts flīžu segums grīdai un sienām, ēdamzālē nomainītas galdu virsmas (ap 900 Ls) un iekšējās durvis, skolas ēkai uzstādīts zibensnovēdējs (ap 2395 Ls). 2007.gadā ierīkota signalizācija datorklasē un bibliotēkā (996 Ls). 2007.gadā notika siltumtrases renovācijas 1.kārta (21223 Ls), kuras laikā tika nomainītas siltumtrases caurules, iebūvēti siltummezgli un katlu mājas rekonstrukcijas 1.kārta (skolas daļa rekonstrukcijai – 30000Ls, katlu mājas projektam – 4248 Ls). Trīs kabinetos tika arī nomainīti radiatori, un šajās klasēs jūtami uzlabojās siltums. 2007.gadā firma izstrādāja tehnisko projektu skolas sporta zāles renovācijai (priekšizpēte 11741 Ls, tehniskais projekts 40729 Ls. Domāts projektu iesniegt Zemkopības ministrijā lauku attīstības programmas „Ciemu atjaunošana un attīstība” aktivitātes „Saieta namu un līdžīgu (brītvā laika pavadīšanas, sporta un kultūras) objektu būvniecība, rekonstrukcija, renovācija un aprīkošana” konkursam (pēc konkursa izsludināšanas). Pēc pagasta padomes sēdes lēmuma, 200000 Ls, ko valsts sola piešķirt infrastruktūras sakārtošanai pašvaldībām pie apvienošanās, arī tiks novirzīti sporta zāles renovācijai. 2007.gadā nomainītas skolai 2 ārdurvis.

Pēdējos gados nedaudz tiek atjaunota un papildināta mācību materiāli tehniskā bāze: pakāpeniski tiek nomainīti datori datorklasē, kabinetos krēsli - katru gadu pa 40 krēsliem un naudas izteiksmē ap 650 Ls katru gadu, skolai ir nopirkts videoprojektors, videokamera, ekrāns, 1 jauns kodoskops, spirālnotājs, laminēšanas iekārta; palielināts interneta pieslēguma ātrums. Iegādāts jauns ledusskapis meiteņu mājturības kabinetam, papildināta zēnu mājturības kabineta materiālā bāze u.c. Katru gadu ap 1200 Ls tiek atvēlēti jaunu mācību grāmatu un izziņas literatūras iegādei, taču ar to ir par maz, un daļa mācību grāmatu jāiegādājas pašiem skolēnu vecākiem. Katru gadu skolā tiek veikts kosmētiskais remonts. Apvienotajai pagasta virtuvei no 2006.gada līdz 2008.gadam nomainītas trauku mazgājamās izlietnes (733 Ls), trauku žāvēšanas galds

Valdis Beļuniņš.

Valdis Beļuniņš pagasta padomē par zemes ierīkotāju strādā no 2005. gada 1. novembra uz pusslodzi.

Zemes ierīkotāja darba pienākumos ietilpst pašvaldības īpašumu sakārtošana, tas ir, ierakstīšana zemesgrāmatā un ar to visi saistītie darbi – zemes iemērīšana, ēku inventarizācija.

Pašvaldībai, tāpat kā fiziskajām personām, jāsakārto savas īpašuma tiesības, jāatjauno bijušie pašvaldību īpašumi, kas piederējuši Ļaudonas pagastam, un arī Sāvienas pagasta īpašumi.

Pēdējā gada laikā sakārtoti un zemesgrāmatā ierakstīti pašvaldības nekustamie īpašumi – „Kalniešu karjers”, „Katlu māja Avotu ielā”, „Kultūras nams”, „Strīdus purvs”, „Katlu māja Aiviekstes ielā”, „Ūdenstornis Avotu ielā”, „Ūdenstornis Dzirnau ielā”, kā arī dzīvojamā māja „Brīvības iela-9”. Līdz ar īpašumu sakārtošanu dzīvojamās mājas Brīvības iela –9 ie-

Siltumtrases atjaunošana.

(462 Ls), iegādāti 2 ledusskapji, elektriskā panna (970 Ls), cepeškrāsns (875 Ls), lielā 6-riņķu elektriskā plīts (1180 Ls), elektriskie sviri. Tā kā skolas apkopjamā platība ir apmēram 8 ha, tad 2006.gadā iegādāts zāles plāvējs. Lai skolēni tiktu iepazīstināti ar jaunākajām tehnoloģijām un to pielietojumu un modernizētu apmācību procesu, ir cerība, ka ar Madonas rajona padomes finansiālu atbalstu un pašvaldības līdzfinansējumu būs iespēja iegādāties skolai šogad interaktīvo tāfeli, projektoru un dokumentu kameru. Ar 2008.gadu skolai tiek piegādāts Venden dzeramais ūdens.

2008. gadam apstiprinātais budžets Ļaudonas vidusskolai – 298548 Ls. Ja atskaita valsts mērķdotācijas pedagogu algām, valsts dotācijas katlu mājas rekonstrukcijai (21000Ls), sporta zāles tehniskā projekta atlikušās izmaksas un sporta zāles līguma ar „Kaijas IL” izmaksas, tad skolas uzturēšanas izmaksas attiecībā pret pagājušo gadu ir palielinājušās tikai par 14,7%.

Ir ļoti daudz paveikts, tomēr darāmā vēl daudz. Šogad turpināsies katlu mājas rekonstrukcijas 2.kārta. Arī skolā, vismaz daļēji, jānomaina radiatori mācību korpusam (līdzekļu trūkuma dēļ visus radiatorus nomainīt neizdosies, 16 radiatori jau ir iegādāti). Jāveic sporta zāles renovācija. Turpmākajos gados jāturpina signalizācijas ierīkošana. 30 skolas pastāvēšanas gados ir nolietojusies un jāmaina elektrosistēma, kanalizācija. Vēl būtu nepieciešama skolas sienu siltināšana. Un, protams, jāatjauno un jāmodernizē mācību līdzekļi.

Lidija Kaufelde, skolas direktore

dzīvotāji varēs iegūt dzīvokļus savā īpašumā, tos izpērkot.

Pašreiz tiek strādāts pie bijušā Sāvienas pagasta īpašumu sakārtošanas, tas ir, „Vecā Sāvienas skola”, ‘Sāvienas lauki’, jo šie īpašumi ir bijuši pašvaldības, par to liecina dokumenti, kas saņemti no valsts arhīva.

Tuvākā nākotnē jāsakārto īpašuma tiesības uz pagasta estrādi un īpašumu „Lapu purvs”, kā arī jāsakārto un jāieraksta zemesgrāmatā no Privatizācijas aģentūras nodotie dzīvokļi un Līvānu māja, jo likuma noteiktajos termiņos šos dzīvokļus un māju nav privatizējuši tajos dzīvojošie iedzīvotāji.

Ikdienas darbā bieži rodas problēmas ar nesakārtotajiem īpašumiem pagasta iedzīvotājiem, kuri laikā nav izpirkuši un ierakstījuši zemesgrāmatā savus īpašumus. Pagastā ir daudz nesakārtotu mantojuma lietu, tas ir, mantinieki likuma noteiktajā kārtībā nav sakārtojuši mirušo radnieku atstāto mantojumu, jo par īpašnieku, kā to nosaka Civillikums, ir uzskatāms tikai tas, uz kura vārda reģistrēts īpašums zemesgrāmatā.

Iesakam visiem pagasta zemju lietotājiem un mantiniekiem pēc iespējas ātrāk sakārto savas īpašuma tiesības.

Valdis Beļuniņš

Atklāts publiskais interneta pieejas punkts Ļaudonas bibliotēkā

20. februāra pēcpusdienā svinīgi tika atvērts publiskais interneta pieejas punkts Ļaudonas pagasta bibliotēkā.

2007. gada janvārī tika uzsākts projekts „Publiskie interneta pieejas punkti Madonas rajona pašvaldībās”.

Projekta īstenošanu veica Madonas rajona padome, kas sadarbojās ar vietējām pašvaldībām, tai skaitā, arī ar Ļaudonas. Šī projekta mērķis bija veicināt ar informācijas un komunikāciju tehnoloģiju saistītu pakalpojumu un infrastruktūras attīstību, nodrošināt šo pakalpojumu pieejamību Madonas rajona pašvaldībās.

Šī projekta rezultātā Ļaudonas pagasta bibliotēkā tika iekārtots „Publiskais interneta pieejas punkts”. Veikts nepieciešamais remonts, iegādāti datoru komplekti, datorgaldi, krēsli, multifunkcionālā iekārta. Šī projekta ietvaros bibliotēka ir ieguvusi arī speciālo literatūru par interneta un datora lietošanu.

Bibliotēkas vadītāja Sarmīte Bārbale izgājusi apmācības kursu un turpina paplašināt savas zināšanas interneta apguves jomā.

Jau pirmajā dienā jaunās iespējas virtuālajā pasaulē izmēģināja mūsu skolas skolēni, kuri ļoti priecājās par šādu iespēju, jo tomēr daudziem bērniem nav iespēja mājās piekļūt internetam.

S. Bārbale un L. Calmāne svinīgi atklāj publisko interneta pieejas punktu.

Bibliotēkas vadītāja pastāstīja, ka tuvākajā laikā vēl projekta „Geits” ietvaros datoru skaits tiks palielināts par pieciem datoriem.

R. Vizānes teksts un foto

INFORMĀCIJA

Dažkārt mūsu pagasta iedzīvotāji uztraucas, kā tas var būt, ka pašvaldības autoceļu fonda līdzekļi paliek pāri no iepriekšējā gada, bet ceļu stāvokļa ievērojams uzlabojums nav redzams. Nākas paskaidrot, ka ietaupījums rodas galvenokārt maigo ziemas apstākļu dēļ, kā rezultātā paliek pāri tā naudas daļa, kas paredzēta sniega tīrīšanai ziemā. Tad pārsvarā no šās, sniega tīrīšanai paredzētās, bet neizmantojās naudas ir iespējams veikt tos nedaudzos pamatlīdzekļu pirkumus, kā, piemēram, zāles plāvēju – traktoriņu. Jāņem vērā, ka lielākais iedzīvotāju blīvums un pašvaldības iestāžu izvietojums ir tieši Ļaudonas centrā, par kura sakopšanu jārūpējas īpaši.

Uzsverams, ka pašvaldības autoceļi atbilst **D (t.i., zemākajai)** autoceļu uzturēšanas klasei, ko nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.871. Autoceļa klasi nosaka, vadoties pēc diennakts satiksmes intensitātes un tā, vai pa konkrēto autoceļu notiek regulāra pasažieru pārvadāšana ar autobusiem. Ja kāds vēlas iepazīties, kādi ir darbu apjomi un termiņi D klases autoceļu uzturēšanai, es esmu gatavs par to runāt ar jebkuru interesentu.

Par grants seguma ceļu remonta darbiem jāsap, ka tie darbiņi, kurus mēs veicam, nekādi nav nosaucami par kapitālremonti. Grants seguma ceļa kapitālremonta izmaksas šobrīd sastāda vidēji 20 000 Ls – 25 000 Ls par vienu kilometru. Šeit tad būtu iekļauta **minimāli nepieciešamo** darbu veikšana: ūdens noteces sakārtošana; ceļa sāngrāvju profilu atjaunošana; jaunu grāvju rakšana, kur tas nepieciešams; caurteku izbūve; ceļa uzbēruma atjaunošana. Tieši šo trūku-

mu dēļ ceļu segums pavasaros un rudenos ir sliktā stāvoklī. Tas nozīmē, ka, piemēram, ceļa ar kopējo garumu ~ 2,5 km remontam būtu nepieciešami ~ 60 000 Ls, kas ir vairāk nekā autoceļu fonda visa gada budžets. Diez vai pārējie pagasta iedzīvotāji būs ar mieru pieņemt faktu, ka tiks veikts viena ceļa remonts, bet pārējie vispār tiks atstāti novārtā, bet sniegs, kas reizēm tomēr mēdz pie mums uzsnigt, vispār netiks tīrīts, nerunājot nemaz par Ļaudonas centra sakopšanu, zāles applaušanu utt. Tāpēc mums nākas un droši vien arī turpmāk nāksies apmierināties ar sliktāko ceļu posmu sakopšanu un, ja kādā vietā nepieciešams, jaunu caurteku uzstādīšanu, lai nodrošinātu ūdens novadīšanu no autoceļa segas. Šo darbu veikšanai 2008.gadam jau 4.martā ir izsludināta iepirkuma procedūra, par ko paziņojums lasāms pašvaldības mājas lapā. Tikai uzņēmējiem, kuri potenciāli varētu būt šo darbu veicēji, interese ir ārkārtīgi zema tāpēc, ka summas, kādas apgrozās VAS „Latvijas Valsts ceļi” un „Latvijas Valsts meži” pasūtījumos, ievērojami pārsniedz mūsu rocību. Jāpiezīmē, ka neviens no Ļaudonas pagastā savu darbību reģistrējušiem uzņēmējiem arī nekādu interesi nav līdz šim izrādījis. Es ieteiktu finansiāli stiprākajiem pagasta uzņēmējiem par to nopietni padomāt, jo karjeru saimniecība, ceļu būve un uzturēšana ir tie darbību veidi, kuriem tuvākā nākotnē varētu būt sagaidāms arī uzplaukums atšķirībā no kokapstrādes un dažām lauksaimniecības nozarēm. Viens atsevišķs zemnieks to nepaceļs, bet kooperējoties, kāpēc gan ne.

J. Zavals, pašvaldības ceļu meistars

KULTŪRAS DZĪVE**Iespēja pateikt PALDIES**

Ļaudonas pagasta kultūras nams veica iedzīvotāju aptauju par 2007. gada ļaudoniešiem, un šī aptauja bija katra iespēja pateikt PALDIES par dāvāto sirds siltumu, izpalīdzību, atbalstu, uzklausišanu, padomu kādam līdzcilvēkam vai par kādu labi paveiktu darbu, kas devis gandarījumu daudziem citiem. Aptauja notika līdz 11. februārim. Aptaujas anketās bija jānorāda cilvēks vai kolektīvs, kam vēlos pateikt paldies. Tās nebija anonīmas. Aptaujā anketas bija aizpildījuši daudzi desmiti pagasta iedzīvotāju, iestādes un darba kolektīvi.

Pagasta iedzīvotāji vēlējās pateikt PALDIES **darba kolektīviem, iestādēm, pašdarbības kolektīvam:**

Ļaudonas pasta nodaļas kolektīvam – „Paldies par viņu nenogurstošu darbu, pildot savus darba pienākumus”.

DUS „Ceļmalas” kolektīvam – „Paldies par jaukajiem pārsteiguma mirkļiem”.

Ļaudonas pagasta padomei – „Paldies par atsaucību un sapratni ikdienā!”

Andreja Eglīša LNF – „Paldies par finansiālo atbalstu bērniem un studentiem!”

Valdas Dimbeles ģimenes ārsta prakses kolektīvam – „Paldies par sirsnību un atsaucību!”

SIA „Dīvari” kolektīvam – „Paldies par sapratni, uzticēšanos un laipnību!”

Ansamblim „Sendienas” – „Paldies par jaukajiem mirkļiem, ko esat radījušas ar savu dziesmu pagastā, rajonā un republikā!”

Individuālie PALDIES:

VIZMAI JONĀNEI – „Vizma ir cilvēks īstajā vietā, īstajā laikā. Ļoti zinoša, ļoti saprotoša, ļoti izpalīdzīga, pretimnākoša”.

MĀRĪTEI ATVAREI – „Būdamā pastniece, viņa nogādāja pastā ļoti daudz manu sūtījumu. Vienmēr atnesa no pasta visu nepieciešamo”.

VITAI STRADIŅAI – „Paldies par ļoti jaukām idejām, organizatorisko darbu, novatorismu, iniciatīvu”.

LĪGAI CALMĀNEI – „Par uzdrīkstēšanos iesaistīt Ļaudonas pagastu republikas mēroga konkursā „Sakoptākais Latvijas pagasts – 2007”. „Paldies par sapratni un uzklausišanu!”

MĀRAI STRAUTMANEI – „Par atbalstu Ļaudonas pagasta bērniem un studentiem”.

ANDRIM OZOLIŅAM – „Par atsaucību, izpalīdzību un precizitāti”.

MARUTAI ZAGORSKAI – „Par sirsnību, atsaucību, sapratni un labu dakterēšanu”.

VALDAI DFIMBELEI – „Par sirsnību, atsaucību, ieinteresētību pacienta liktenī”. „Par atsaucību, prasmi iejūtību, profesionālismu”.

VALDIM EGLĪTIM – „Par atsaucību, izpalīdzību un precizitāti”.

ANETEI KARLSONEI – „Par ieguldīto lielo darbu, sirds degsmi un nesavtību, ietērējot Ļaudonas pagasta jauktā kora „Lai top!” dziedātājus skaistos, etnogrāfiski pareizos tautas tērpos”. „Par dāvātajām grāmatām un medu”.

INĀRAI KRASNOVAI – „Par sava darba veikšanu ar sapratni un sirdsdegsmi”. „Par atsaucību un iejūtību”.

DIĀNAI DAMBENIECEI – „Par pamudinājumu, ieinteresētību un iesaistīšanu akcijā”.

KĀRLIM ĀBOLIŅAM – „Par sagādātajiem kokmateriāliem un izpalīdzību”.

DACEI VULFIUSAI – „Par uzņēmību, mērķtiecību, atbalstu, sapratni”.

1. rindā no kreisās: L. Tropa, J. Rācenāja, A. Retko, V. un L. Dreimaņi, Z. un J. Mikanovi. 2. rindā no kreisās: J. Trops, N. Iesalnieks, A. Driksna, M. Zagorska, I. Krasnova, G. Smalkā.

No kreisās: M. Atvare, Z. Tropa, A. Bīķerniece, Dz. Viļeviča, A. Ozoliņš, V. Stradiņa.

1. rindā no kreisās: A. Kreiļe, V. Jonāne, V. Dimbele, M. Eglīte, Sk. Stepanova. 2. rindā no kreisās: R. Vizāne, A. Karlsona, D. Vulfusa, I. Bukovska, L. Smirnova, V. Ozoliņa, L. Tropa, V. Reinbaha.

ILONAI BUKOVSKAI – „Par atsaucību un laipnu apkalpošanu”.

LIDIJAI SMIRNOVAI – „Par atsaucību un laipnu apkalpošanu”. „Par dāvinājumiem PII”.

SKAIDRĪTEI STEPANOVAI – „Par atbalstu kultūras pasākumos”. „Par atsaucību un izpalīdzēšanu”.

VIJAI un LAIMONIM DREIMAŅIEM – „Par iejūtību, sapratni palīdzību”.

ZENTAI un JĀZEPAM MIKANOVIEM – „Par iejūtību, sapratni palīdzību”.

NORAI BARKOVSKAI – „Par iejūtību, sapratni palīdzību”.

INĀRAI BARDOVSKAI – „Par iejūtību, sapratni palīdzību”.

LAIMAI, JOLANTAI un JĀNIM TROPIEM – „Par palīdzību visos grūtos dzīves brīžos”.

JUDĪTEI RĀCENĀJAI – „Par aprūpēšanu slimības laikā”.
TAIGAI ODNORĀLEI – „Par atbalstu, aprūpēšanu un produktu piegādi”.

EDGARAM BEBRIM – „Par viņa sirsnīgumu, atsaucību un pretimnākšanu, saticību, kas valda mūsu kolektīvā”.

ARMANDAM DUCENAM – „Par dāvētajiem kokmateriāliem PII no sava meža”.

JĀNIM KUPRANAM – „Par atsaucību, izpalīdzību un atbalstu ikdienas darbā”.

GAITIM FINARTIJAM – „Par atsaucību, izpalīdzību un atbalstu ikdienas darbā”.

LINARDAM DUNDURAM – „Par veikto darbu, remontējot telpas atvaļinājuma laikā”.

ZITAI TROPĀI un viņas ģimenei – „Par jauko kolekciju un izstādi PII”.

DZINTRAI VIĻEVIČAI – „Paldies par brīnišķīgajiem floristikas darbiņiem un jaukajām izstādēm”.

VĒSMAI REINBAHAI – „Sirsnību, atsaucību un izpalīdzību”.

AIJAI DRIKSNAI – „Par izpalīdzību un atsaucību”.

GUNTAI SMALKAI – „Par pasta un produktu piegādi”.

ANITAI BIĶERNIECEI – „Par sapratni un labiem vārdiem”.

ANNAI RETKO – „Par palīdzību mājāsaimniecībā”.

AIJAI KREILEI – „Par prieka sagādāšanu mazajiem bērniem, mācot dejas”. „Par pulciņa vadīšanu bez maksas”.

RUTAI VIZĀNEI – „Par jauko mūsu pagasta avīzīti”. „Par bāriņtiesas darbu”. „Par bērnu gaidīto pārsteigumu Ziemassvētkos”.

Kalsnavas vīru vokālais ansamblis.

Ir daudz kas jādod, lai varētu ņemt.

Savs ceļš ir jārod, lai spētu lemt.

Kā avota ūdenim būt –

Dot laimi citiem

Un pašam sev gūt.

PALDIES!

Paldies pagasta kultūras nama vadītājai **Aijai Kreilei** par ideju un akcijas organizēšanu! Paldies visiem, kuri piedalījās akcijā un pateica tik vienkāršo **PALDIES!**

Paldies vīru vokālajam ansamblim no Kalsnavas, kas kuplīnāja šo svētku pasākumu!

R. Vizānes teksts un foto

Tekstā izmantoti citāti no anketu iesniedzējiem.

Pateicība kultūras darbiniekiem

6. martā Madonas pilsētas kultūras namā rajona padome organizēja pateicības sarīkojumu rajona kultūras darbiniekiem. Līdzās pateicības rakstiem, ko saņēma kolektīvu vadītāji un vairāku pašvaldību līderi, sapulcējušies ļaudis apskatīja atjaunoto Madonas kultūras iestādi, ieklausījās Intara Zommera ģitārspēlē un dziedājumā, cienājās ar kafejnīcas „Kore” sarūpēto cienastu un noklausījās koncertu, kurā uzstājās Nacionālo bruņoto spēku Sauszemes spēku orķestris.

Klātesošos uzrunāja rajona padomes kultūras darba organizatore Inga Arāja. Rajona pateicības raksti tika pasniegti tiem kolektīvu vadītājiem, kas 2007. gadā ar saviem kolektīviem piedalījās rajona skatēs, ieguldot darbu tautas mākslas nozarēs saglabāšanā un attīstībā. Pasākumā tika pasniegtas valsts aģentūras „Tautas mākslas centrs” piešķirtās pateicības par ilggadēju radošu ieguldījumu vokālās mūzikas attīstībā un novada kultūrvides veidošanā. Speciālbalsa par labāko tautas dziesmas vai latviešu komponista oriģināldziesmas izpildījumu senioru vokālo ansambļu kategorijā 2007. gadā ieguva Ļaudonas kultūras nama senioru vokālais ansamblis „Sendienas”, tāpēc pateicība – kolektīva mākslinieciskajai vadītājai **MALDAI EGLĪTEI**.

Rajona padomes pateicības par ieguldīto darbu 2007. gadā saņēma rajona koru diriģenti un ansambļu vadītāji, viņu vidū arī mūsu pagasta jauktā kora „Lai top!” diriģente **Aina Miezīte** un ansambļa „Sendienas” vadītāja **Malda Eglīte**.

Sumināja vairākus pašvaldību vadītājus, kuri ar savu darbu atbalsta pašdarbību savā pagastā, to vidū arī Ļaudonas pagasta padomes priekšsēdētāja **Līga Calmāne**, kurai rajona padome pasniedza pateicības rakstu.

Arī mēs, avīzītes veidotāji un lasītāji, priecājamies par mūsu kultūras darbinieku un pašvaldības vadītājas ieguldījumu kultūras dzīvē! Novēlam veiksmīgu šo pavasari pašdarbniekiem un kolektīvu vadītājiem! Lai ļaudoniešu dziedātās dziesmas un dejas šovasar priecē mūs Dziesmu un deju svētkos Rīgā!

R. Vizānes teksts, **A. Kreiles** foto

Līga Calmāne.

Malda Eglīte.

Aina Miezīte.

Induļa Lāča atmiņas par Ļaudonu

Pirmais turpinājums.

Ejot pa olnīcu uz meža pusi, ceļš ritēja lejā pa mazu nokalniņu, kur mēs abi ar Bišu Jānīti mēdzām braukāt lejā ar saimnieka lielo divriteni. Tā kā bijām puisēni, kas vēl tikai īsajās bikšēlēs skraidīja apkārt ar vēl pasīkajām kājelēm, tad nebija nemaz runa, ka mēs varētu braukt ar divriteni tā, kā to lielie cilvēki dara. Ripināties pa kalnu lejā varēja vienīgi, stāvot uz viena no pedāļiem un cieši turot stūri. Tas nepatīkamākais sekoja, kad smagais ritenis pēc nobrauciena bija atkal jāuzstumj atpakaļ kalniņa galā. Arī man pienāca reize stumt riteni atpakaļ, bet atgadījās, ka es pazaudēju līdzsvaru, un ritenis līdz ar mani apgāzās. Nelaimīgā kārtā man gadījās ar kreiso vaigu uzkrīst virsū stūres rokturim, kas jau bija pazaudējis savu apvalku un kura galā rēgojās tikai tāda asa caurule. No kritiena uz vaiga uzmetās tāds apaļš mēness, kas ātri piepildījās ar tumšām asinīm – nu bija jāiet mammai rādīties un saņemt bārienu par neuzmanību. Tā iegrāvētā mēneša pēdas bija vēl labu laiku manā vaigā redzamas.

Ņācu Eduardam bija divi dēli – Jānis un Leonīds. Vecākais dēls Jānis nomira ar diloni 1938. gada vasarā, bet Leonīds krita cīņās kaut kur pie Madonas 1944. gada vasarā. Tā nu Eduards ar Emīliju bija zaudējuši abus dēlus. Pēc kara komunisti atņēma viņu mājas un pašiem atļāva dzīvot tikai mazajā pirtiņā.

Mūsu ģimene atbrauca uz Jānīša bērēm, kuras notika ļoti karstā vasaras dienā. Atceros, ka kapos no karstās saules man sametās nelāgi un es laikam novēlos no kājām – mani noguldīja turpat ēnā zem kāda krūma, lai atgūtos. Pēc bērēm visi bērnieki devās uz Ņāciem, kur Bišu māju lielajā šķūnī bija klāts garš galds, uz kura atradās bļodas un šķīvji pilni ar kūpošiem ēdieniem, kā arī alus kausi un pudeles ar stiprajiem dzērieniem. Sekoja ēšana, tēršanās un, lai arī cik savādi tas tagad neizliktos, dziedāšana un pat dejošana. Tūlīt gan jāpiemin, ka bēres tika atzīmētas veselas trīs dienas – tā dziedāšana un dejošana sākās tikai otrajā vai trešajā dienā. Kad trauki, kausi un pudeles bija krietni patukšotas, trešajā dienā Bišu Hermīne sāka vārīt skābo kāpostu zupu, kas bija domāta bērnieku atvadām, kā to tā laika tradīcija prasīja. Bet vīri, gribēdami vēl pakavēties, rāpās uz jumta aizbāzt skursteni, lai Hermīne to atvadu zupu nevarētu izvārīt. Kaut kāda salīgšana abu pušu starpā jau notika, jo trešās dienas pievakarē visi devās mājās.

Upes iela atzarojās no Brīvības ielas un atradās līdztiekus Aiviekstes upei, kur laikam 7. numurā dzīvoja mana vecmāmiņa. Namiņš bija pavisam neliels, bet tomēr vecmāmiņa mācēja mūs visus atbraucējus izguldīt, kaut arī pati gulēšana notika uz grīdas. Aiz namiņa, sētas pusē, atradās vecmāmiņas dārzs, kur auga salāti, redīsi, loki un citi sulīgi dārzeņi. Netrūka arī burkānu, gurķu, diļļu, kā arī citas saknes, kas noderēja zupai. Prātā nāk vecmāmiņas jēra gaļas zupa ar dārzājiem, kas man ļoti garšoja, un piena – dārzāju zupa, kas man izteikti negaršoja, bet manam tēvam bija viena no labākajām.

Upes ielas pretējā namā dzīvoja jauka, patīkama meitene vārdā Ārija, ar kuru Maija, Bruno un es sadraudzējāmies. Gandrīz katru dienu nogājām Aiviekstes malā papeldēties vai pastaigāties gar krastmalu. Vienā tādā peldēšanās reizē es gandrīz noslīku, jo grīmu jau dībenā un riju ūdeni, taču, par laimi, kaut kādā veidā izķepurojos malā. Vecāki jau mūs brīdināja, lai mēs neesot pārģalvīgi un lai neejot par daudz tuvu krastam, varot iekrist strauvē, kas mūs aiznesīšot diezin kur. No lielas pārģalvības atturēja arī nostāsti, ka Aiviekstes lielie sami izbāžot savas garās ūsas krastmalas zālē un, kad redzot kādus bērnus pa ķērienam, tos tad saķerot un ievēlot upē. Jā, Aiviekste bija slavēta ar saviem samiem. Vienu tādu lielu kā sivēnu izdevās redzēt, ko kāds vīrs pie tilta bija noķēris. Aiviekstes krastmala bija apaugusi ar kārklu krūmiem. Vasaras sākumā vēl varēja nogriezt kādas klūgas, kas noderēja stabuļai taisīšanai, jo miza vēl nebija sacietējusi. Mizu

tad vajadzēja paklapēt ar nazi, lai tā atlektu no koksnes. Ja sāka slīdēt un griezties apkārt, tad varēja izgriezt stabuli. Visu to gudrību es iemācījos no tēva, ko viņš pats bija apguvis, cūkas ganot pie kāda Ļaudonas saimnieka. Kā lielu dārgumu glabāju tēva bildi, kur viņš redzams ar savu ganāmpulku.

Liels ūdeņu mīlētājs bija mūsu radnieks doktors Jānis Dzirkalis, kas diezgan bieži atbrauca no Madonas, kur viņam bija prakse, lai iemestu kādu makšķeri Aiviekstē. Viena iecienīta vieta bija no tilta uz Toces pusi, kur Aiviekste sazarojās, aptekot pāris saliņas, jo tieši tur tās garās foreles vislabāk esot kodušās. Vienā tādā braucienā viņš mūs paņēma līdzī uz Madonu, kad tur atgriezās, lai satiktu tēva māsiņu Ellu. Dzirkalis, tāpat kā mans tēvs, bija liels mūzikas cienītājs ar tiešām iespaidīgu skaņu plašu kolekciju. Vēl šodien atceros, ka visa viņa māja pieplūda ar tenora Fletas burvīgo balsi, kas varbūt jau tad vēstīja par gaidāmo Jāņa Zābera atnākšanu.

Īsākais ceļš no ciema uz Ņāciem veda pāri Ruķu Lāču pļavai, tomēr ne vienmēr tas virzījās gluži taisns bez izbīles. Lieta tāda, ka tieši pļavas vidū ganījās lielais Ruķu sugas bullis, kas, kad ieraudzīja kādu nākam, sāka šņākt un kārpīties tā, kā zemes vien riņķī griezās. Lai gan viņš bija piesiets garā ķēdē pie mieta ar dzelzs riņķi nāsīs, nekad nevarēja zināt, cik tā ķēde katrā gadījumā gara būs un vai nesasnies celiņu, kas tecēja pāri pļavai. Vienmēr tad vajadzēja mest labu likumu gar pļavas malu, lai galīgi nesakaitinātu īsto pļavas saimnieku. Visi gājēji vienmēr atturējās vilkt ko sarkanu mugurā, jo bija jau pietiekoši dzirdēts, kā Spānijas dižciltīgie ragaiņi pret tādu krāsu izturas.

Kā varu nepieminēt, ka Ļaudonā tika rīkotas krāšņas zaļumballes, kas radīja iespēju pagasta jauniešiem tuvāk iepazīties. Lai nokļūtu zaļumballes parkā, ceļš laikam virzījās garām Tursu dzirnavu dīķim. Bet apgalvot to tagad nevaru. Par mūziku gādāja vietējie talanti gan ar taurēm un bungām, gan arī akordeona skaņām. Laukuma malā bija saslietas būdiņas, kur varēja dabūt dzērienus un karstas medniekdesiņas. Dejas laukuma vienā malā bija salikti soli, kur parasti meitenes mēdza sēdēt, puīši toties nesēdēja, bet kustējās apkārt vai arī pulcējās pie atspirdzinājuma būdiņām. Man, kas vēl nebija sasniedzis savus īstos dejušanas gadus, vajadzēja tikai vērot visu no malas, lai gan kājas jau sāka cilāties līdzī mūzikas ritmiem.

Pēc vairāk nekā 15 gadu dziesmotās darbības un daudzajiem ārzemju ceļojumiem Reitera kora valde un pats Teodors Reiters uzdeva manam tēvam kā kora sekretāram sarakstīt kora vēsturi. Tēvs savāca lielu skaitu visādus rakstus, kritikas un fotogrāfijas par kora gaitām, kas mūsu dzīvoklī Rīgā piepildīja jau vairākas lielas kastes – trūka tikai pašas vēstures. Tēvs, kas vēl dienēja 4. Valmieras kājnieku pulkā, saņēma speciālu pulka komandiera Jāņa Skujiņa atļauju, lai 1939. gada vasarā varētu doties uz Ļaudonu un ķerties pie vēstures rakstīšanas. Tajā vasarā viņš mani paņēma līdzī. Kamēr tēvs klabināja rakstāmmašīnu, es varēju arī nodarboties ar vasaras priekiem. Tēvs darbu paveica un uz Rīgu aizveda kādas 300 pierakstītas lapas, kuras pilsētā ielika speciāli izgatavotos zilos vākos ar zeltītu kora nozīmi uz tiem. Vēsturi nepaguva izdot, jo sākās krievu un vācu okupācija, tomēr materiāli saglabājās, un tos pēc kara pārrakstīja kādreizējā Reitera koriste Gruzānes kundze, noraksti aizceļoja uz vairākiem muzejiem. Šos materiālus vēlāk izmantoja Oļģerts Grāvītis savai grāmatai par Teodoru Reiteru un viņa kori. Tēvs šo vērienīgo darbu varēja veikt, pateicoties Upes ielas klusajam namiņam, Aiviekstes tuvumam un vispār Ļaudonas pateicīgajai videi, kas radīja vajadzīgo iedvesmu, lai darbs taptu.

Kad nu tagad atmiņā staigāju pa Ļaudonas ārēm, jāpiemin arī daži ļaudis, kas tur savā laikā dzīvoja. Ņācu Lāču tuvākie kaimiņi bija Ruķu Lāči. Lai gan uzvārds abiem bija tas pats, tuvāku radniecību man neizdevās noskaidrot, bet tālākā pagātnē droši vien bijām radušies no tā paša celma. Ja nemaldos, tad Ruķu

saimnieks kādu laiku bija Madonas apriņķa priekšnieks un arī virsnieks Aizsargu organizācijā.

Agrāk jau pieminēju Kesneru aptieku, kas atradās Brīvības ielā. Šī bija viena no Ļaudonas izcilākajām ģimenēm, ar kuru mūsu ceļi krustojās bēgļu gaitās Vācijā un Sudetijā. Atstājot Ļaudonas aptieku, Kesneri bija paņēmuši līdzīgu diezgan ievērojumus spirta krājumus, kas lieti noderēja vēlāk Vācijā, lai iz-

glābtu mūsu bēgļu kopienu no vairākām likstām. Kesneru meita Tamāra apprecēja Jāni Zosāru no Rūcānu mājām. Tamāra ar saņemtiem bērniem arī devās bēgļu gaitās, Jānis bija iesaukts Leģionā. Pēc kara kopā ar Kesneriem viņi aizceļoja uz Austrāliju. Tursu ģimenei Ļaudonā piederēja dzirnavas, bet viņu tālākie likteņi un gaitas man nav zināmas.

Turpinājums sekos

NO IKDIENAS PII

Sveču diena – 2.februāris. Šajā dienā mēs "audzējām" sveces, gājām rotaļās, dejojām un dziedājām dziesmas par svečēm. Ticējums vēsta, ka šajā dienā meitām jāēd dzērvenes, lai būtu sārti vaigi, jādzer alus, jābūt jautram un jāsmejas.

Sirsniņdiens

*Enģelis pa gaisu trauc,
Visus šodien mīlēt sauc,
Mīlestības bultas saldās
Lai Tev garām neaiztraucas!*

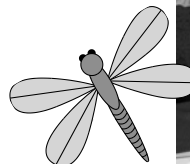
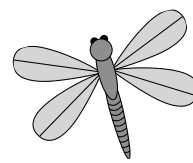
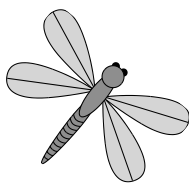
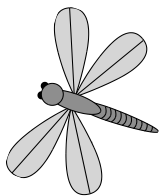
Gaisa bučas visiem sniedza ielidojušais baltais enģelis Amoriņš (skolotāja Vita Stradiņa). Amoriņš, šaujot ar bultu, trāpīja sirsnīnām, uz kurām bija bērniem dažādi uzdevumi. Lielākie bērni Aijas Kreiles vadībā dejoja deju „Pienenīte”, bet mazākie – „Zaķīši” – gāja rotaļās un diskoja.

28.februāris – svētku diena mēneša jubilāriem – Rihardam un Ralfam G.

Visus pārsteidza pa priekšu zālē ielidojušā slota un aiz viņas iesteidzās ragana. Izrādījās, ka slota negribēja strādāt ...tā tika ielikta kaktā. Toties raganīnai rokas bija ietērtas dažādos cimdos – labai rokai balts cimds – labiem darbiem, kreisai rokai melns cimds – sliktiem darbiem. Līdzīgu viņa bija paņēmusi „Rūķu” grupas bērniem ar izrādi „Slinkā meita”. Lomās darbojās: slinkā meita – Amanda, māmiņa – Katrīna, gailītis – Sergejs, gaismiņa – Irbe, saulīte – Ralfs P.

Pēc izrādes sumināja jubilārus. Raganīna dāvināja atstarotājus, lai bērni būtu redzami. Pēc tam bija rotaļas un disēne.

Audzīte **Irita**

Jauniešu centrā „ACS”

Februāra nogalē jauniešu centrā notika Zolītes čempionāts. Vispirms dalībnieki spēlēja pusfinālā, pēc tam katras komandas uzvarētāji cīnījās finālā. Fināla spēlē sacentās Andris Seržāns, Kristaps Sirmāis un Sandris Jakubjaņecs. Ar ļoti nelielu punktu pārsvaru / tikai viens punkts/ par čempionu kļuva KRISTAPS SIRMAIS.

Marta sākumā esam pievērsušies nopietnākiem darbiem. Pilnībā pabeidzām projekta „Augt un sevī gaismu krāt!” realizāciju. Š.g.4.martā pie mums Centriņā ieradās Lauku atbalsta dienesta komisija, kura pārbaudīja mūsu projektu.

Tā kā mūsu projekts ir realizēts ar Eiropas Savienības līdzfinansējumu, pārbaude bija ļoti pamatīga. Katrs projektā iegādātais objekts tika nofotografēts un aprakstīts, pārbaudīta dokumentācija un izlietotā naudiņa. Pārskatīti netika atklāti, un mūsu projekts ir p i e n e m t s.

Laipni lūdzam jauniešus izbaudīt mūsu projekta labumus – datorkabinētu un biljarda spēli. Tikai lūgums – nenākt alkohola reibumā.

B. Calmane, jauniešu centra „Acs” vadītāja

Pie jaunajiem datoriem.

NO SKOLAS DZĪVES**Žetonu vakars**

*Nāciet un paņemiet
Katrs pa liesmiņai sev –
Vēl jau virs zemes par maz
Baltu un ziedošu nakšu.
Vēl par maz ir mīlestības un draudzības.
Nāciet un paņemiet
Katrs pa liesmiņai sev,
Un par vienu mīlestību, draudzību
Tad pasaule gaišāka kļūs.*

Jaukā 8.marta pēcpusdienā Ļaudonas vidusskolas muzejā 12.klase bija sapulcinājusi skolotājus, vecākus, radus un draugus uz savu Žetonu vakaru. Ienākot zālē ar sveicēm rokās, viņi veltīja klātesošiem gan dziesmu, gan dzejas rindas. Vecākiem tika veltīti mīļi vārdi, ziedi un bučas. Skolotāji saņēma pateicības un ziedus. Paši divpadsmitie tika ne tikai pie skaistiem sudraba žetongredzeniem, bet saņēma arī ļoti daudz novēlējumu no bijušajām audzinātājām, 11.klases, skolas pašpārvaldes, jauniešu deju kolektīva un pagasta padomes. Jauniešu rokās sagūla daudz pavasarīgu ziedu, kas gan tika doti avansā. Viņi ir nostājušies uz finiša taisnes, jo ir palikušas tikai 76 dienas līdz eksāmenu sesijas sākumam. Ļoti ceram, ka visi 20 divpadsmitie jūnijā tikpat skaisti un smaidīši saņems ziedus izlaiduma ballē. Pēc klases audzinātājas Antras Punovskas veidotā scenārija svinīgais bija izdevies ļoti jauks un sirsniņgs. Skolotāja Antra daļu šo bērnu saņēma audzināšanā 2.klasē un līdz 4.klasei mazajiem ķipariem mācīja ābece gudrības. Tikai tagad bērni ir izstiepušies garāki par audzinātāju, kļuvuši pilngadīgi un viņiem ir pašiem savs skatījums uz dzīvi, lietām un vērtībām.

Žetonu vakara otrā daļa notika skolas sporta zālē, kur Signe kopā ar klases biedriem un audzinātāju aicināja mūs uz „Vislielāko šovu”. Šova vadītāja Līgita (Signe) bija ērti iekārtojies uz sarkanā dīvāna un kopā ar bijušo absolventu Andri (Andris) kavējās atmiņās, skatoties bildes „iz skolas dzīves”. Mārtiņš un Oļģerts bija patiešām labi pastrādājuši, lai parādītu mums šīs bildes. Tad aerobikas treneres Margas Vāveres (Ilze) vadībā klases puīši mēģināja vingrot mūzikas pavadījumā. Jautrās dejojotās kopā ar Verku Serdučku (Sergejs) nodejoja krievu deju. NE-TĀ zvaigznes vadītājs Fredis (Jurgis) kopā ar Vitu S., Taņu, Armandu un Oļģertu stāstīja anekdotes, par kurām mēs gardi smējāmies. TV ziņas mums lasīja Līga Klusā (Vita S.) un Jānis Labais (Sandis). Reportāžu no deju kluba, kur notika diskotēka, mums vadīja žurnāliste Ausma Rītiņa (Sintija). Grupas MELOM čellistu pavadījumā mums dziedāja Intars (Kristaps). Skan-

12. klases skolēni.

dalozā šova „Akna” vadītājs Dmitrijs Nagijevs (Armands) kopā ar saviem miesassargiem mēģināja mums parādīt, kā cīnīties ar gurķu zagļiem. Šovs patiešām bija lielisks, pieļaujam, ka kādam varbūt tas nepatika, bet tā jau ir viņa problēma.

Beigās Lilioma dziesmu divpadsmitie veltīja mums visiem un kopā ar rozes ziediem savai audzinātājai Antrai arī.

Trešā daļa notika klases audzinātājas Antras klasē, kur visi kopā dalījām pagasta padomes dāvāto lielo un garšīgo kūku. Našķu gan bērniem netrūka, jo bija gan bijušo audzinātāju, gan vecāku dāvātā kūka, gan augļu grozs. Laiks pagāja nemanot, kavējoties atmiņās un priecājoties. Žēl, ka visi vecāki neuzskatīja par pienākumu piedalīties šajā žetonu vakara daļā, bet cerēsim, ka tam varbūt bija savi objektīvi iemesli.

Uz žetonu vakara ceturto daļu skolas sporta zālē mūs aicināja grupa „Brālīši”. Mūzika patiesi bija jauka, un dejojot varēja gan vecs, gan jauns. Un atkal jāsaka: žēl, ka jaunieši tik maz izmantoja šo iespēju. Prieks par tiem dejojotajiem, kas nodejoja žetonu vakara balli no pirmās līdz pēdējai dejai. Paldies tiem skolotājiem, vecākiem un audzēkņiem, kuri godam izpildīja savus dežuranta pienākumus pie ieejas durvīm sporta zālē.

Nobeigumā gribu novēlēt divpadsmitajiem: izturēt šo pēdējo atbildīgo posmu un godam nokārtot eksāmenu sesiju. Audzinātājai novēlam izturību, pacietību un sapratni, vadot audzināmos pa pēdējo finiša taisni. Skolotājiem novēlam nenogurt, ikdienas darbu darot, un smaidīt, tad labi būs. Vecākiem novēlam to dzīves gudrību, kas palīdzētu tikt galā ar visām dzīves nebūšanām un jūnijā sēdēt smaidīgiem un laimīgiem skolas zāles pirmajās rindās un priecāties par savām atvasītēm.

12. klases audzēkņu vecāki

SPORTS UN ATPŪTA**Madonas rajona atklātais zemledus makšķerēšanas čempionāts -2008**

23. februārī nedaudz vairāk par 60 kg zivju četrās stundās noķēra Madonas rajona atklātais čempionāta zemledus makšķerēšanas sacensību dalībnieki Driksnas ezerā, Ļaudonas pagastā. Apvienot lietderīgo ar patīkamo bija nolēmuši 85 makšķernieki 20 komandās no Valmieras, Rīgas, Cēsīm, Ikšķiles, Dobeles, Jēkabpils, Kokneses, Jaungulbenes un Madonas rajona.

Sacensības organizēja 2007. gada Madonas rajona čempionāta rajona veiksmīgākā komanda „AB” (“Aiviekstes Būvnieki”) otrās vietas ieguvēji, jo pirmajā vietā bija komanda „Dobeļe” no Dobeles pilsētas. „AB” komandas makšķernieki šogad izvēlējās ezeru, uz kura būtu drošs ledus, un sadarībā ar Madonas rajona padomes sporta darba organizatoriem organizēja sacensības. Atsaucība bija necerēti liela, kaislīgos makšķerniekus nebaidīja ne lielais vējš, ne ledus biežums šoziem. Mūsdienās

Komanda "Rapala" no Valmieras.

dominē steiga un citas dzīves vērtības, tāpēc atelpa uz ezera daudziem ir tik vajadzīga.

"Katram zemledus makšķerniekam ir savi noslēpumi, bet jo vairāk es skatos „Copes lietas", jo zinu, ka mazāk es zinu," tā saka sacensību organizētājs, kaislīgs zemledus makšķernieks Viktors Ūdris. Arī uz šīm sacensībām kaislīgie zemledus makšķernieki no Rīgas, Valmieras, Cēsīm bija ieradusies ar īpašiem tārpiņiem, kādus pie mums nemaz nevar iegādāties, un tas viņiem vainagojās ar panākumiem. "Var gatavoties un sakrist daudzi priekšnosacījumi copei, bet tāpat nekeras un neko nevar izdarīt. Tā ir kā sacensība, kurš uzvarēs – zivs vai makšķernieks. Tikpat labi to var salīdzināt ar piedalīšanos loterijā," saka Viktors.

Komandu vērtējumā pirmajā vietā ierindojās komanda „Rapala" (Valmiera), otrajā „Asaris" (Rīga), „Ikšķile" (Ikšķile).

Individuālajā vērtējumā jauniešiem – labākie Kalvis Vaivads, Sergejs Pavlovs, Jānis Briedis (vienīgais, kas no Madonas rajona tika pie medaļas), sievietēm – labākās – Tatjana Skrastiņa, Ļuba Pavlova, Māra Čanģe, vīriešiem – Ainārs Bauģis, Raimonds Kinerts, Mareks Reķis.

Starp divdesmit komandām tikai septiņi bija no mūsu – Madonas – rajona. Madonas rajona atklātā čempionāta zemledus makšķerēšanas nolikumā noteikts, ka nākamajā gadā sacensības organizē labākā komanda no rajona, un nākamgad tie būs kalsnavieši, jo komanda „Kalsnavas spirts" ieguva labāko rezultātu (7. vietu) no 20 komandām.

Pēc sacensībām.

Balvu saņem Jānis Briedis.

Stādīsim mežu!

Madonas Mežniecības darbinieki atgādina, ka ir pienācis laiks pārbaudīt savus neapmežotos izcirtumus un pieņemt lēmumu par meža stādīšanu vai jaunaudzes veidošanu no dabiski ieaugušiem kociņiem. Meža īpašnieka pienākums ir atjaunot savu nocirsto mežaudzi šādos termiņos:

– triju gadu laikā – damaksnī (Dm), šaurlapju ārenī (As), šaurlapju kūdrenī (Ks);

– desmit gadu laikā – purvājā (Pv), niedrājā (Nd);

– piecu gadu laikā – pārejos meža augšanas apstākļu tipos.

Meža mākslīgā atjaunošana jāveic platībās, kur nav sagaidāma dabiskā atjaunošanās ar likumā noteikto koka sugu un noiteiktajā termiņā.

Lai atjaunotu mežu, ir jāzina, kāds ir meža augšanas apstākļu tips un kādas sugas var stādīt šajā platībā (1.tabula).

Meža augšanas apstākļiem piemērotas koku sugas

(1.tabula)

Meža augšanas apstākļu tips	Koku suga
Silā(Sl), Mētrājā(Mr), Lānā(Ln), Grīnī(Gs), Slapjajā mētrājā(Mrs), Viršu ārenī(Av), Mētru ārenī (Am), Viršu kūdrenī (Kv), Mētru kūdrenī (Km)	Priede
Damaksnī (Dm), Slapjajā damaksnī (Dms)	Egle, Priede, Bērzs, Ozols, Osis, Vīksna, Goba, Kļava, Dižskabārdis, Skabārdis
Vēris(Vr), Gārša(Gr), Slapjais vēris(Vrs), Slapjā gārša (Grs)	Egle, Bērzs, Ozols, Osis, Apse, Baltalksnis, Melnalksnis, Vīksna, Goba, Kļava, Dižskabārdis; vēri, gāršā arī liepa
Dumbrājs(Db), Liekņa(Lk)	Egle, Bērzs, Ozols, Osis, Melnalksnis, Liepa, Vīksna, Goba, Kļava, Dižskabārdis, Skabārdis
Purvājs (Pv)	Priede, Bērzs
Niedrājs (Nd)	Priede, Bērzs, Egle
Platlapju ārenis(Ap), Platlapju kūdrenis (Kp)	Egle, Bērzs, Ozols, Osis, Melnalksnis, Liepa, Apse, Vīksna, Goba, Kļava, Dižskabārdis, Skabārdis
Šaurlapju ārenis (As), Šaurlapju kūdrenis(Ks)	Priede, Bērzs, Egle, Melnalksnis
Neatkarīgi no meža augšanas apstākļu tipa, ja iepriekšējā mežaudzē valdošā suga ir bijis baltalksnis	Baltalksnis

Mežs jāstāda ar domu, lai rudenī ieaugušo kociņu skaits būtu pietiekošs, lai platību varētu uzskatīt par atjaunotu. Jāstāda mazliet vairāk, nekā ir norādīts 2. tabulā, jo daļa iestādīto kociņu aiziet bojā.

Ar stādīšanu vien nepietiek, lai jaunaudzi atzītu par atjaunotu, tā rudenī ir jāizkopj. Ja jūs iestādīto platību neizkopjat, tad stādīšanā ieguldītie līdzekļi ir veltīgi, jo 80 % gadījumos laicīgi neizkopta jaunaudze aizies bojā un neizaugs kvalitatīvs mežs. Dabiski atjaunojušās platības sāk kopt, kad kociņi sasnieguši 2 metru augstumu.

Mežaudzi laicīgi izkopjot, jūs iegūstat:

1) Nodokļu atlaidi uz 40 gadiem – skuju kokiem, 20 gadi – lapu kokiem.

2) Izvairāties no administratīvā soda, kas ir robežās no 50 līdz 1000 Ls.

Mīnīmālais kociņu skaits pie pieņemšanas rudenī

(2.tabula)

Koka suga	Kociņu skaits
Priede	Ne mazāk 3000 gab/ha
Egle	Ne mazāk 2000 gab/ha
Bērzs, Apse, Melnalksnis, Baltalksnis, Liepa	Ne mazāk 2000 gab/ha
Ozols, Osis, Vīksna, Goba, Kļava, Skabārdis, Dižskabārdis	Ne mazāk 1600 gab/ha

3) Vairojat savu un jūsu bērnu, mazbērnu bagātību, jo meža vērtība visu laiku pieaug.

Neskaidrību gadījumā ieteicams sazināties ar savas apgaitas mežsargu.

Madonas mežniecības mežsargi
A. Daugis, A. Bardovskis, V. Karlsons

APSVEIKUMI

Ar dzīves krāsām pierakstītas,
Kad visas dienu lapas šķiet,
Kāds mirklis gaišs tās pulcē kopā
Un dzīves grāmatā liek siet.

(K. Apškrūma)

SVEICAM

50 gadu jubilejā	Aivaru Āboliņu	16.martā
	Arni Deparu	16.martā
55 gadu jubilejā	Andri Rācenāju	14.martā
60 gadu jubilejā	Maigu Ozoliņu	1.martā
	Franci Priticku	7.martā
65 gadu jubilejā	Ilgvaru Sīli	27.martā
	Oskaru Skušķi	27.martā
75 gadu jubilejā	Gaiņu Krēsliņu	24.martā
	Ritmu Šumsku	26.martā
80 gadu jubilejā	Hildu Retko	12.martā
85 gadu jubilejā	Gaidu Kaufeldi	22.martā

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodī!

Lai gados nākamās iet garām bēdas
Un katra stunda laimes pilna šķiet.
Lai atmiņās un sirdī paliek skaistais,
Kad dzīve dienas gadu kūļos sien!

Apsveicam 80 gadu jubilejā **HILDU RETKO**
75 gadu jubilejā **RITMU ŠUMSKU**

Lai baltas dienas un mirdzoši vakari dzirkstī
visus turpmākos gadus!

Zenta ar ģimeni

PATEICĪBA

**VISS AIZGĀJIS – KAS IZDZĪVOTS UN BIJ',
NU DVĒSELĪTE DEBESĪS
SEV JAUNU LIGZDU VIJ!**

(K.APŠKRŪMA)

KLUSĒ UN SIRSNIĢS PALDIES VISIEM PAGASTA
IEDZĪVOTĀJIEM PAR ATSAUCĪBU UN ATBALSTU,
PAR TO, KA BIJĀT KOPĀ AR MUMS BĒDU
SMAGAJĀ LAIKĀ UN PAVADOT MAREKU PĒDĒJĀ
GAITĀ!

PIEDERĪGIE

**PRIECĪGAS
LIELDIENAS!****SLUDINĀJUMI**

Š.g. **12.aprīlī** Madonas tirgus laukumā
„LIELAIS PAVASARA GADATIRGUS”.
Laipni aicināti visi pirkt un pārdot gribētāji.
M. tel. **26444608**

Ja Jums ir svarīga kvalitatīvi, atbilstoši Meža likumdošanas
prasībām izkopta jaunaudze:
Valsts meža dienesta Konsultāciju pakalpojumu centra
Madonas nodaļa
**piedāvā pakalpojumu meža īpašniekiem jaunaudžu
kopšanā.**

Stākā informācija pa telefoniem:
Mairita 28381176, Ilvars 26467885

Pērk remontējamu vijoli, altu, čellu.

Vēlas īrēt/pirkt **1-2 istabu dzīvokli**
ar daļējām ērtībām Ļaudonā.
T. **29575189**

Materiālus avīzītei iesniegt līdz katra mēneša
5. datumam.

DARBA PIEDĀVĀJUMS

IK salons "Rēvija" piedāvā darbu
manikīra – pedikīra speciālistam Ļaudonā.
Var būt bez priekšzināšanām.
Pieteikties pa mob. tel. **29223807**

SĒRU VĒSTS

Saule jau nenodzisa.
Paliks arī pasaule visa.
Tikai cilvēks gāja, projām gāja...
(D. Avotiņa)

Mūžības ceļos aizgājuši:

Jānis Zaķis miris 17. februārī 76 gadu vecumā
Kārlis Visockis miris 22. februārī 86 gadu vecumā
Mareks Vabulis miris 7. novembrī,
atrasts 2.martā 38 gadu vecumā

Līdzjūtība tuviniekiem

ĻAUDONAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS.

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta padome, LV 4862, Madonas rajons, Reģ. apl. Nr. 1426.

Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Nellija Gaidlazda, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktora tālrunis: 4860896.

Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 80292 Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv